

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Número 79

I Legislatura

Any 1981

Presidència
del Molt Honorable Sr. Heribert Barrera

Sessió Plenària núm. 33

Primera reunió
tinguda el dia 18 de novembre de 1981

SUMARI

S'obre la sessió a tres quarts i deu minuts de cinc de la tarda, sota la Presidència del M. H. Sr. Heribert Barrera. Abans de començar l'ordre del dia el M. H. Sr. President dona lectura a una llista de set preguntes que podran ésser formulades i respostes en aquesta sessió, d'acord amb el Reglament (p. 2182).

*Tot seguit s'inicia la discussió de l'articulat del **Projecte de Llei sobre Protecció de la Legalitat Urbanística** i es deixa per al final l'Exposició de Motius. Pren la paraula l'H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques per presentar el Projecte de Llei esmentat (p. 2182).*

*En acabat es passa a la votació dels **articles 1, 2 i 3 del Capítol I**, als quals no hi ha presentada cap esmena, i són aprovats per la unanimitat dels presents (p. 2183).*

*El M. H. Sr. President informa d'una esmena tècnica al **títol del Capítol II**, que és admesa per la Mesa (p. 2182). Intervé per a una qüestió d'ordre el Diputat I. Sr. Martín i Toval, del G. Socialista, i proposa una altra esmena tècnica al **títol del Capítol II** (p. 2183). El M. H. Sr. President ho pren en consideració i posa a votació el **títol del Capítol II** amb les dues esmenes tècniques, que és aprovat també per la unanimitat dels presents (p. 2184).*

*Intervé el Diputat I. Sr. Margalef, del G. p. de Centristes, per defensar l'**esmena núm. 9, de supressió al segon paràgraf de la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 4**, que ha presentat el seu Grup (p. 2184). El M. H. Sr. President posa a votació l'esmena del G. p. de Centristes a l'article 4, que és aprovada per 63 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció (p. 2184).*

*En acabat es fa la votació de la resta de l'**article 4**, que és aprovada per la unanimitat dels presents (p. 2184).*

*Es procedeix, després, a votar els **articles 5 i 6, i els apartats 1 i 2 de l'article 7**, que són aprovats també per unanimitat (p. 2184).*

*El M. H. Sr. President diu que a l'**apartat 3 de l'article 7** hi ha presentada una esmena tècnica de supressió, acceptada per la Mesa, i tot seguit posa a votació aquest apartat amb la supressió proposada, que és aprovat per unanimitat (p. 2184).*

*Els altres **apartats, 4 i 5, de l'article 7, i els articles 8, 9, 10, 11 i 12**, que són votats conjuntament, queden aprovats per unanimitat, també (p. 2184).*

El M. H. Sr. President informa d'una proposta d'esmena transaccional dels G. p. de Centristes i de Convergència i Unió, d'addició d'un

apartat 4 a l'article 13, i l'I. Sr. Secretari Primer hi dóna lectura (p. 2184). Se'n fa la votació i queda aprovada per la unanimitat dels presents (p. 2185).

Es posen a votació, tot seguit, els **apartats 1, 2 i 3 de l'article 13**, i l'**article 14**, que són aprovats també per unanimitat (p. 2185).

Pren la paraula el Diputat I. Sr. Martín i Toval, del G. Socialista, per anunciar que el seu Grup retira l'**esmena núm. 77** de supressió a l'**article 15** (p. 2185).

Intervé el Diputat I. Sr. Borja, del G. p. del PSUC, per defensar l'**esmena núm. 78**, d'addició a l'**article 15**, presentada pel seu Grup (p. 2185). El Diputat I. Sr. Pont, del G. p. de Convergència i Unió, pren la paraula per a un torn en contra (p. 2185). Intervé el Diputat I. Sr. Martín i Toval, del G. Socialista, per demanar votació separada de l'**apartat segon** de l'**esmena** del G. p. del PSUC a l'**article 15** (p. 2185). Es passa a votar la primera part de l'**esmena** d'addició a l'**article 15**, presentada pel G. p. del PSUC, que és rebutjada per 22 vots a favor, 93 en contra i cap abstenció (p. 2185), i la part final també és rebutjada per 53 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 2186).

Es posa a votació el **títol del Capítol III** i l'**article 15** d'acord amb el text del Dictamen, que són aprovats per unanimitat (p. 2186). També és aprovat per unanimitat l'**article 16**.

Pren la paraula el Diputat I. Sr. Borja, del G. p., del PSUC, per defensar l'**esmena núm. 82**, d'addició d'un nou **apartat 4 a l'article 17**, presentada pel seu Grup (p. 2186). Tot seguit es procedeix a votar els **apartats 1, 2 i 3 de l'article 17**, i queden aprovats per unanimitat (p. 2186). L'**esmena** d'addició d'un nou **apartat 4 a l'article 17**, del G. p. del PSUC, també queda aprovada per unanimitat (p. 2186).

Es voten conjuntament l'**article 18**, el **títol de la Secció Segona** i l'**article 19**, que són aprovats per unanimitat (p. 2186).

El M. H. Sr. President informa que a l'**article 20** hi ha presentada una **esmena transaccional**, proposada pel G. p. de Convergència i Unió, que implicaria la retirada de l'**esmena núm. 87**, de modificació, al mateix article, presentada pel G. Socialista. L'I. Sr. Secretari Primer fa la lectura d'aquesta proposta d'**esmena transaccional** del G. p. de Convergència i Unió a l'**article 20** (p. 2186).

Atès que el G. Socialista demana temps per prendre en consideració la proposta del G. p. de Convergència i Unió, el M. H. Sr. President suspèn la sessió a dos quarts i vuit minuts de sis de la tarda i la reprèn a tres quarts i deu minuts de sis (p. 2187).

El M. H. Sr. President informa que el G. p. de Convergència i Unió retira l'**esmena transaccional** que proposava a l'**article 20** i la substitueix per un nou text de l'**apartat 1 de l'article 20** al qual dóna lectura l'I. Sr. Secretari Primer (p. 2187), que comporta la retirada de l'**esmena de modificació** del G. Socialista. Es posa a votació el text llegit i és aprovat per unanimitat (p. 2187).

Intervé el Diputat I. Sr. Borja, del G. p. del PSUC, per demanar la votació dels paràgrafs **primer i tercer de l'esmena núm. 90**, del seu Grup, d'addició d'un nou **apartat 1 bis**; retira la **núm. 92**, d'addició d'un apartat 4, i manté la **núm. 93**; totes a l'**article 20** (p. 2187). Hi intervé en contra el Diputat Sr. Pont, del G. p. de Convergència i Unió (p. 2187). Es passa, en acabat, a la votació dels paràgrafs **primer i tercer de l'esmena núm. 90**, del G. p. del PSUC, a l'**article 20**, que són rebutjats per 55 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 2187). Els **apartats 2 i 3 de l'article 20** del text del Dictamen són aprovats per unanimitat (p. 2188). L'**esmena núm. 93**, d'addició d'un nou apartat 4 a l'**article 20**, del G. p. del PSUC, és rebutjada per 23 vots a favor, 65 en contra i 31 abstencions (p. 2188). Intervé el Diputat I. Sr. Martín i Toval, del G. Socialista, per a explicació de vot (p. 2188).

Es voten conjuntament els **articles 21 i 22** i el **títol de la Secció Tercera**, d'acord amb el text del Dictamen, i són aprovats per la unanimitat dels presents (p. 2188).

L'I. Sr. Secretari Primer fa la lectura d'una **esmena transaccional** de modificació a l'**apartat 6 de l'article 23**, proposada per Convergència i Unió, entre la del G. p. de Centristes, la d'Esquerra Republicana, i el text del Dictamen (p. 2188). El M. H. Sr. President fa l'observació que el text llegit no pot ser transaccional, però, amb l'**esmena** d'Esquerra Republicana (p. 2188). Intervenien els Diputats I. Srs. Capdevila, del G. p. de Centristes (p. 2188), i Hortalà, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 2188), per anunciar que els seus Grups, un cop admesa a tràmit l'**esmena transaccional** del G. p. de Convergència i Unió, retiren les **esmenes respectives**, nús. **105 i 108**, a l'**article 23**. Tot seguit es posen a votació els **apartats 1, 3, 4 i 5 de l'article 23**, segons el text del Dictamen, que queden aprovats per unanimitat (p. 2189). L'**apartat 6 de l'article 23**, segons l'**esmena transaccional** presentada pel G. p. de Convergència i Unió, queda també aprovat per unanimitat (p. 2189).

Es passa, després, a la votació dels **articles 24 i 25**, que són aprovats per unanimitat (p. 2189).

Intervenien per retirar les **esmenes 11 i 119** i el **vot particular** respectius a l'**article 26** els Diputats I. Srs. Ribó, del G. p. del PSUC (p. 2189) i Capdevila, del G. p. de Centristes (p. 2189). No havent-hi, doncs, cap **esmena** als **articles 26 i 27**, es voten conjuntament i queden aprovats per la unanimitat dels presents (p. 2189).

Pren la paraula el Diputat I. Sr. Margalef, del G. p. de Centristes, per retirar l'**esmena núm. 120**, presentada pel seu Grup a l'**article 28** (p. 2189).

Es fa la votació d'aquest **article 28** i queda aprovat per unanimitat (p. 2189).

Intervé el Diputat I. Sr. Simó, del G. Socialista, per defensar l'**esmena núm. 122**, de supressió, presentada pel seu Grup a l'**apartat 2 de l'article 29** (p. 2189). Es fa la votació de l'**apartat 1** d'aquest article i és aprovat per unanimitat (p. 2190). Tot seguit pren la paraula el Diputat I. Sr. Borja, del G. p. del PSUC, per retirar l'**esmena núm. 123** a l'**apartat 2** (p. 2190), i es vota l'**esmena socialista núm. 122** a l'**apartat 2** d'aquest **article 29**, que és aprovada per unanimitat (p. 2190).

Intervé per a una qüestió d'ordre el Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC (p. 2190). Es voten conjuntament l'**apartat 3 de l'article 29**, l'**article 30**, els **títols del Capítol IV** i de la seva **Secció Primera**, i els **apartats 1, 2, i 3 de l'article 31**, que queden aprovats per unanimitat (p. 2190).

El Diputat I. Sr. Borja, del G. p. del PSUC, intervé per defensar l'**esmena núm. 127**, d'addició d'un **apartat 4 a l'article 31**, presentada pel seu Grup (p. 2190). Hi intervé en contra el Diputat I. Sr. Pont, del G. p. de Convergència i Unió (p. 2190). Se'n fa la votació i queda rebutjada per 18 vots a favor, 65 en contra i 32 abstencions (p. 2190).

Pren la paraula el Diputat I. Sr. Borja, del G. p. del PSUC, per retirar l'**esmena núm. 132** del seu Grup als **apartats 6 i 7 de l'article 34** i demana que la **núm. 131** d'addició a aquest article sigui incorporada a la **69** d'addició a la **Disposició Transitòria Primera** (p. 2190). Es procedeix, tot seguit, a la votació dels **articles nús. 32, 33, 34, 35, i 36**, i el **títol de la Secció Segona**, segons el text

del Dictamen, que són aprovats per la unanimitat dels presents (p. 2191).

Pren la paraula el Diputat I. Sr. Borja, del G. p. del PSUC, per defensar l'esmena núm. 134 d'addició d'una lletra c) a l'article 36, presentada pel seu Grup (p. 2191). Hi intervé en contra el Diputat I. Sr. Pont, del G. p. de Convergència i Unió (p. 2191), i és rebutjada per 21 vots a favor, 94 en contra i 1 abstenció (p. 2191).

Intervé de nou el Diputat I. Sr. Borja, del G. p. del PSUC, per defensar les esmenes núms. 62 i 69 d'addició a l'apartat 1 i d'un nou apartat 5, i núm. 131, també d'addició, a la Disposició Transitòria Primera, presentades pel seu Grup (p. 2191), i retira també l'apartat e) de l'esmena núm. 62 (p. 2191).

Es voten, separatament, primer les lletres a), b) i c) de l'apartat 1, que són aprovades per unanimitat (p. 2192), després l'esmena núm. 62, del G. p. del PSUC, d'addició d'una lletra d), que és rebutjada per 50 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció (p. 2192). Els apartats 2, 3, i 4 de la Disposició Transitòria Primera, que són aprovats per unanimitat (p. 2192), i finalment les esmenes núms. 69 i 131, del G. p. del PSUC, d'addició d'un nou apartat, que són rebutjades per 20 vots a favor, 98 en contra i cap abstenció (p. 2192).

Intervé el Diputat I. Sr. Martín i Toval per anunciar que retira les esmenes núms. 137 i 138, presentades pel seu Grup a la Disposició Transitòria Segona i a la Disposició Final Primera (p. 2192). La Disposició Transitòria Segona passa a votació i és aprovada per unanimitat (p. 2192).

Pren la paraula el Diputat I. Sr. Hortalà, del G. p. d'Esquerra Republicana per anunciar que el seu Grup retira l'esmena núm. 73 a l'apartat 1 de la Disposició Transitòria Tercera, però manté la núm. 76 a l'apartat 2, lletra b) (p. 2192). Es voten els apartats 1, 3, i 4 de la Disposició Transitòria Tercera, que són aprovats per unanimitat (p. 2193), i l'apartat 2 amb l'esmena núm. 76, del G. p. d'Esquerra Republicana, a la lletra b), el qual és aprovat per 63 vots a favor, cap en contra i 51 abstencions (p. 2193).

Es fa la votació conjunta, finalment, de les Diposicions Finals Primera i Segona, de l'Exposició de Motius i del títol de la Llei, i s'aproven per unanimitat (p. 2193), amb la qual cosa queda aprovada la Llei sobre Protecció de la Legalitat Urbanística.

Intervenien per a explicació de vot els Diputats I. Srs. Simó, del G. Socialista (p. 2193), Margalef, del G. p. de Centristes (p. 2194), Borja, del G. p. del PSUC (p. 2194), Hortalà, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 2194), i Pont, del G. p. de Convergència i Unió (p. 2195).

En acabat es passa al punt següent de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació sobre la reglamentació dels criteris de distribució dels fons continguts en els conceptes previstos al Capítol IV del Pressupost de la Generalitat, per a presentar la qual intervé el Diputat I. Sr. Armet, del G. Socialista (p. 2195).

Prenen la paraula, en nom dels Grups esmenants, els Diputats I. Srs. Fornas, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 2196), Pedrós, del G. p. de Centristes (p. 2197), i Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió (p. 2197). Intervé per demanar votació separada el Diputat I. Sr. Fornas, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 2200); tot seguit es posa a votació el paràgraf primer de la moció presentada pel G. Socialista, amb les esmenes incloses, que queda aprovat per 107 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció (p. 2200), i de la resta de la moció, que queda aprovada per unanimitat (p. 2200).

El punt següent de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació sobre la participació de les organitzacions patronals i les centrals sindicals en la política de reconversió de sectors industrials en crisi, que presenta el Diputat I. Sr. García, del G. Socialista (p. 2200).

En nom dels Grups esmenants intervenen els Diputats I. Srs. Escudé, del G. p. de Convergència i Unió (p. 2201) i Pedrós, del G. p. de Centristes (p. 2203). Intervé a favor de la moció presentada pel G. Socialista el Diputat I. Sr. Lucchetti, del G. p. del PSUC (p. 2204). El Diputat I. Sr. Casanovas, del G. p. d'Esquerra Republicana, pren la paraula per expressar l'opinió del seu Grup sobre aquesta moció i les esmenes corresponents (p. 2205). Intervé el Diputat I. Sr. García, del G. Socialista, per manifestar que el seu Grup no accepta cap de les esmenes presentades (p. 2205). El Diputat I. Sr. Capdevila, del G. p. de Centristes, pren la paraula per demanar votació separada (p. 2206). Tot seguit es passa a la votació del punt 1 de la moció, que és rebutjat per 49 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció (p. 2206); el punt 2 és aprovat per 62 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció (p. 2206) i el punt 3 és rebutjat per 51 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 2206).

El M. H. Sr. President suspèn la sessió a tres quarts i tres minuts de nou de la nit (p. 2206).

S'obre la sessió a tres quarts i deu minuts de cinc de la tarda. Presideix el Molt Honorable senyor Heribert Barrera, acompanyat dels membres de la Mesa, la Vice-presidenta Primera, I. Sra. Concepció Ferrer; el Vice-president Segon, I. Sr. Isidre Molas; el Secretari Primer, I. Sr. Ramon Camp i Batalla; el Secretari Tercer, I. Sr. Enric Manuel-Rimbau. Assisteixen la Mesa l'Oficial Major, Sr. Pitarch i el Lletrat Sr. Ferret. Al banc del Govern seuen els Honorables Srs. Consellers Adjunt a la Presidència, de Governació, d'Ensenyament, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, de Treball, de Justícia, i d'Indústria i Energia.

Ordre del dia

1. Projecte de Llei sobre Protecció de la Legalitat Urbanística.
2. Moció subsegüent a la interpellació sobre la reglamentació dels criteris de distribució dels fons continguts en els conceptes previstos en el Capítol IV del Pressupost de la Generalitat.
3. Moció subsegüent a la interpellació sobre la participació de les organitzacions patronals i les centrals sindicals en la política de reconversió de sectors industrials en crisi.

4. *Interpel·lació al Consell Executiu sobre criteris d'aquest respecte a la localització de centres penitenciaris.*

5. *Interpel·lació al Consell Executiu sobre les disposicions preses per tal de donar compliment als acords continguts en la Proposició no de Llei aprovada per la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana el dia 12 de febrer de 1981.*

6. *Interpel·lació al Consell Executiu sobre accions per tal de millorar les condicions sanitàries de les presons de Catalunya.*

7. *Preguntes amb resposta oral.*

El Sr. PRESIDENT: Comença la sessió.

Abans d'entrar en l'ordre del dia que ha estat distribuït als senyors Diputats, anem a procedir a la lectura de les preguntes que podran ésser formulades i respostes en la present Sessió Plenària número 33.

Donat que algunes d'aquestes preguntes és possible que el Diputat que les formula o el Consell Executiu demani deixar-les per a una altra sessió, vaig a donar lectura a una llista que comprèn set preguntes que normalment no podran ser tractades en el termini d'una hora que el Reglament estipula. Per ordre, les preguntes són les següents: la del Diputat senyor Laureà Pérez, del Grup Socialista, al Conseller de Política Territorial i Obres Públiques, sobre obres que pensa realitzar la Conselleria perquè el port de Torredambarra esdevingui, realment, un port refugi.

Pregunta del Diputat senyor Felip Lorda, del Grup Socialista, al Consell Executiu, sobre l'actuació d'aquest davant el curs escolar 81-82.

Pregunta del Diputat senyor Planasdemunt, del Grup parlamentari de Centristes, al Consell Executiu, sobre uns acords adoptats per la Universitat Autònoma de Barcelona i sobre les mesures que pensa adoptar la Conselleria d'Ensenyament en relació amb aquestes.

Pregunta del Diputat senyor Celestino Sánchez, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, al Consell Executiu, sobre política a aplicar envers la reestructuració dels sectors industrials a les comarques del cinturó industrial de Barcelona, i a la participació de les centrals sindicals en aquesta política.

Pregunta, també del Diputat senyor Celestino Sánchez, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, al Consell Executiu, sobre les actuacions del Consell per tal que puguin ser determinades les responsabilitats de la intervenció d'una unitat de la guàrdia civil contra els obrers de l'empresa Estampaciones Sabadell.

Pregunta dels Diputats senyors Casares i Lluís García, del Grup Socialista, al Conseller de Governació, sobre si el Govern ha donat informació a la Conselleria competent, a través de la Junta de Seguretat, dels fets esdevinguts a l'empresa Estampaciones Sabadell, i en relació amb el compliment, per l'esmentada Junta, de les funcions que li són pròpies.

I, finalment, pregunta formulada pel Diputat senyor Vicens Capdevila, del Grup de Centristes, al Consell Executiu, sobre criteris en què s'ha basat per a l'adopció del projecte de variant dels ferrocarrils de la Generalitat entre Santpedor i Sallent.

Projecte de Llei sobre Protecció de la Legalitat Urbanística

Complert aquest tràmit, passem al primer punt de l'ordre del dia, que és la discussió i aprovació, si s'escau, del Dictamen sobre el Projecte de Llei sobre Protecció de la Legalitat Urbanística.

Deixarem per al final l'Exposició de Motius i comencem,

doncs, amb l'articulat... El senyor Cullell té la paraula per a la presentació del Dictamen.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, es presenta avui, aquí, al Parlament, un projecte de llei que es refereix a la matèria urbanística que, malgrat el que s'hagi pogut dir en alguns ambients, és una matèria que, segons la Constitució, les Comunitats Autònomes poden assumir com a competències pròpies —article 148.1,3— i que la Generalitat té atribuïda com a competència exclusiva —repetixo, com a competència exclusiva— en l'article 9.9 de l'Estatut i en què no hi ha reservat cap mena de domini a l'Estat en l'article 149 de la Constitució. Per tant, com diu el mateix Estatut, en l'exercici d'aquesta competència correspon a la Generalitat la potestat legislativa —article 25— i és lògic, a més de constitucional, que l'urbanisme sigui una competència de les Comunitats Autònomes perquè la variada conformació del territori, el grau de concentració de la nova demografia, el clima mateix, etc., són variables amb les quals les diferents nacionalitats i regions desaconsellen l'emanació de normes generals d'aplicació indiscriminada en qualsevulla part del territori de l'Estat.

El bloc normatiu primari de l'urbanisme ha estat, fins ara, estatal, però a partir d'ara pot ser autonòmic, com ho reconeix la doctrina del dret espanyol i especialment ho reconeix un home tan significatiu avui dia com és en Tomás Ramón Fernández, Rector de la Universitat a Distància.

El Projecte de Llei sobre Protecció de la Legalitat Urbanística respon a l'objectiu fonamental d'assolir la màxima eficàcia de l'Administració pública a Catalunya, en aquesta matèria, sens perjudici de la seguretat jurídica dels administrats. Totes les previsions contingudes en el Projecte de Llei responen a les dificultats que han estat detectades per la Generalitat de Catalunya en l'exercici de les seves competències urbanístiques. Es tracta, doncs, d'un Projecte de Llei nascut de la praxis viscuda diàriament i és un fruit empíric per a poder aconseguir el màxim respecte als interessos col·lectius. La legalitat urbanística és un bloc normatiu integrat per la Llei del Sòl, els seus reglaments, i els plans, normes i ordenances aprovats pels diferents àmbits municipals i supramunicipals. Aquesta legalitat és infringida perquè la motivació de la infracció és gairebé sempre un ànim de lucre, és a dir, la intenció de privatitzar la totalitat de les plusvàlues que el destí urbà del sòl afegeix al valor inicial de qualsevol terreny. L'aprofitament urbanístic no és quelcom substancial al dret de propietat, ans és un afegitó que la Llei del Sòl, i en virtut d'aquesta, els plans i normes atribueixen a les diferents finques de cada àmbit o sector urbanístic.

És, doncs, la comunitat, el cos social, a través de la normativa urbanística, que genera aquest valor superior, atribuït al sòl un aprofitament addicional a l'aprofitament inicial o purament natural. Conseqüentment, la comunitat ha de rebre d'aquesta plusvàlua la part que li correspon, la qual es concreta en impostos —per exemple solars sense edificar—, en increment dels valors dels terrenys i en cessions gratuïtes per a equipaments i dotacions comunitàries i per als patrimonis públics de sòl edificable.

L'infractor de la normativa urbanística pretén trencar aquestes regles del joc i fer seus, íntegrament, sense donar part a la comunitat, els beneficis derivats de l'aprofitament urbà.

És evident que tot l'esforç social esmerçat en l'aprovació de figures de planejament i en posar en marxa els complexos instruments de gestió, de res no serveix si el creixement de les

poblacions segueix línies diferents de les previstes, a través d'urbanitzacions il·legals o bé si els paràmetres de les edificacions resten en mans de la conveniència de cada interessat, al marge de les decisions preses pels òrgans corresponents.

Per a garantir els efectes positius del planejament i de la gestió, cal erradicar la indisciplina urbanística. En aquesta línia argumental, atesos els costos socials que s'esdevenen de la realització d'infraccions urbanístiques, la prevenció d'aquestes només es pot obtenir traient tot estimul a les actuacions urbanístiques il·lícites, i per això, a més a més de les mesures ja contingudes en la Llei del Sòl i al Reglament de Disciplina Urbanística, calia potenciar els ressorts de l'eficàcia de l'Administració per a assabentar tothom de la ferma decisió del Govern de la Generalitat de no permetre més agressions als interessos públics, i de carregar tot el pes de la llei sobre els qui decideixen d'atemptar contra la legislació urbanística vigent.

Mitjançant aquest Projecte, doncs, es deixen ben palesos tres principis fonamentals: el planejament ha de ser previ sempre a la parcel·lació, la urbanització i l'edificació; segon, la coordinació i col·laboració entre la Generalitat de Catalunya i les entitats d'Administració Local serà màxima per a aconseguir la protecció de la legalitat urbanística, i s'aprofitaran totes les grans possibilitats que el Registre de la Propietat ofereix per a reforçar l'eficàcia dels actes administratius que amb aquesta finalitat es dictin, per la seva funció d'instrument de publicitat de les relacions jurídico-immobiliàries.

Però els problemes plantejats avui no es poden resoldre únicament amb mesures per al futur desenvolupament urbanístic, ans també cal tenir en compte les promocions urbanístiques que, si bé aparegudes legalment, no han estat executades correctament i continuen creant moltes dificultats als ajuntaments. Per això es consideren també dins del Projecte de Llei les urbanitzacions en curs d'execució, a fi de concretar els terminis o etapes per a complir el planejament aprovat i per a conservar les obres i les instal·lacions dels serveis públics.

Pel que fa a les noves urbanitzacions, se subratlla la importància del capítol de compromisos entre promotors i ajuntaments i s'assegura l'existència d'un únic interlocutor amb l'Administració actuant durant tot el procés d'urbanització, i s'aclareixen les garanties per respondre del correcte compliment dels compromisos assolits.

Quant a les infraccions urbanístiques i la seva sanció, es defineixen els camps de preferent actuació de la Generalitat i dels ajuntaments, corresponent a la Generalitat d'impedir activitats de parcel·lació urbanística, de parcel·lació d'urbanitzacions il·legals i de protegir el sistema general i l'ordre jurídic d'interès supramunicipal, en funció d'una ponderació realista dels mitjans disponibles.

Es tipifiquen noves modalitats d'infracció urbanística, com la parcel·lació mitjançant arrendament, i se sancionen infraccions insuficientment tipificades fins ara, com els abatiments d'arbres i la publicitat d'urbanitzacions il·legals. Es fixen normes procedimentals més àgils per a la tramitació d'expedients disciplinaris, i, seguint el model normatiu francès, es potencia l'autoritat dels alcaldes per interrompre efectivament treballs il·legals, podent, fins i tot, retirar els materials emmagatzemats i la maquinària preparada a l'efecte.

També es reglamenta acuradament la competència per a imposar sancions econòmiques i per a distribuir equitativament entre els diferents estadis de l'Administració el seu import.

Finalment, es pretén aixecar al rang de llei el contingut essencial del protocol signat el 26 de febrer de 1980 entre el meu antecessor a la Conselleria, el degà del Col·legi Notarial de Catalunya i el delegat regional dels enregistradors de la propietat.

Voldria aprofitar que estic aquí, en aquesta tribuna, per testimoniar el meu agraïment als col·legis d'enregistradors de la propietat i de notaris per tota l'ajuda que han prestat a la Generalitat.

Aquest protocol, cal dir-ho, representava la primera col·laboració seriosa arreu d'Espanya entre l'Administració de l'urbanisme i els notaris i enregistradors, i la seva aplicació fins ara aconseguida mitjançant la disciplina col·legial i una interpretació àmplia de l'article 221 de la Llei del Sòl, ha incrementat la seguretat del tràfec immobiliari. Amb aquests darrers preceptes del Projecte de Llei s'obre l'accés al registre de la propietat de tots els actes de protecció de la legalitat urbanística, des de la simple incoació d'un expedient disciplinari fins a la imposició efectiva d'una sanció.

Aquest és, senyores i senyors Diputats, a grans trets, el Projecte de Llei que avui tinc l'honor de presentar al Parlament, segur que si aquest el sanciona, com ho espero, ens haurem dotat d'una eina molt eficaç, més eficaç per a la protecció de la legalitat urbanística.

Res més, senyores i senyors Diputats, moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Després de l'exposició de l'Honorable senyor Conseller de Política Territorial, entrem, doncs, en el debat i aprovació, si s'escau, del Dictamen. Deixarem, com deia anteriorment, l'Exposició de Motius per votar-la al final, i comencem, doncs, amb l'articulat.

Als articles 1, 2 i 3 del primer Capítol no hi ha presentada cap esmena. Aleshores, si els senyors i les senyores Diputats hi estan d'acord, podríem passar directament a la seva votació conjunta. No hi ha inconvenient? *(Pausa.)*

Els senyors i les senyores Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, articles 1, 2 i 3, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquests tres articles han estat aprovats per la unanimitat dels presents.

A l'article 4, o abans de l'article 4, perdó, hi ha una esmena tècnica al títol del Capítol segon, que ha estat presentada davant la Mesa i que la Presidència considera que és admissible. Es tracta, simplement, el títol d'aquest Capítol segon diu: «De les urbanitzacions particulars», i en subtítol diu «Noves urbanitzacions», i afegir, simplement, a «Noves urbanitzacions», «en sòl urbanitzable». Sembla que és una explicació que millora el text i que es pot considerar com una millora tècnica de manera que, si els senyors Diputats hi estan d'acord, podríem passar-la; si no hi ha cap objecció, podem passar a votació aquesta esmena d'addició dels tres mots «en sòl urbanitzable», després de l'epígraf «Noves urbanitzacions».

(El senyor Martín i Toval demana per parlar.) Senyor Martín?

El Sr. MARTÍN I TOVAL *(de l'escó estant)*: Una qüestió d'ordre, senyor President. En la línia que plantejava el senyor President, el nostre Grup entén que, posats a millorar tècnicament el text del títol del Capítol segon. Segurament seria bo que el que és el títol, que diu «De les urbanitzacions particulars», es canviés per «De les urbanitzacions privades» o, en tot cas, «De les urbanitzacions d'iniciativa particular», perquè les particulars no donen el concepte jurídic que es vol donar.

El Sr. PRESIDENT: La Presidència també considera que això és una esmena tècnica i que segurament milloraria el text, per tant, si ningú no vol parlar en contra, podríem passar a votació les dues esmenes tècniques conjuntament, i jo suposo que seria potser «D'iniciativa particular», no? De manera que el títol del Capítol segon seria: «De les urbanitza-

cions d'iniciativa particular. Noves urbanitzacions en sòl urbanitzable».

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquestes esmenes tècniques, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

Les dues esmenes tècniques han estat aprovades per la unanimitat dels presents.

I ara podem passar, doncs, a l'article 4, en el qual hi ha una esmena de supressió del Grup de Centristes. L'esmena és a l'apartat 1, lletra c), i no com diu, erròniament, per una errada, el *Butlletí Oficial del Parlament*, que diu a l'apartat 2. A l'apartat 1, lletra c); és l'esmena número 9, de supressió de tot l'apartat. Per a defensar-la, té la paraula el senyor Margalef.

El Sr. MARGALEF: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el Grup Centrista, en l'esmena que va presentar, al seu dia, al text original que va presentar la Conselleria en aquest Parlament, voldria precisar que, veient el Reglament vigent, Reglament de planejament que desenvolupa la Llei del sòl vigent, i veient que l'article 46 diu clarament: «que en los planes parciales que se refieran a urbanizaciones de iniciativa particular, deberán contener, además de las determinaciones establecidas en el artículo anterior, las siguientes...», i en el punt 1, apartat c), diu: «medios económicos de toda índole con que cuente el promotor o promotores de las urbanizaciones, indicando los recursos propios y las fuentes de financiación.»

Per tant, i per ser congruents amb aquest Reglament vigent, el Grup Centrista mantindria la seva esmena de supressió al segon paràgraf de l'apartat c), i, per tant, deixariem vàlid, del text proposat per la Comissió, fins al primer punt i a part, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. És a dir, retiraria la supressió de les tres darreres ratlles?

El Sr. MARGALEF: No, no, mantindriem la supressió de les tres darreres ratlles...

El Sr. PRESIDENT: Ah, molt bé, i deixariem el primer paràgraf.

El Sr. MARGALEF: Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats, moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? No havent-hi torn en contra, podem passar a la votació de l'esmena del Grup de Centristes, defensada pel senyor Margalef, tal com l'ha indicada el senyor Margalef, és a dir que la supressió és únicament per al segon paràgraf de la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 4.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena del Grup Centrista ha estat aprovada per 63 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció.

Als articles 5, 6... perdó. Cal votar l'article 4, encara. Passem ara, doncs, a la votació de l'article 4, en els apartats 1, 2, és a dir, en tot el que no ha estat esmenat d'acord amb l'esmena que acaba de ser votada.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen?

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

Com deia, als articles 5, 6 i als punts 1 i 2 de l'article 7 no hi ha cap esmena. Aleshores..., hi ha una esmena tècnica.

Aleshores, si els senyors Diputats no hi veuen inconvenient, podem passar directament a la votació dels articles 5, 6 i punts, apartats 1 i 2 de l'article 7 en el text del Dictamen.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

Els articles 5, 6 i els apartats 1 i 2 de l'article 7 han estat aprovats d'acord amb el text del Dictamen per la unanimitat dels presents.

A l'apartat tercer de l'article 7 s'ha presentat una esmena tècnica, la qual, també d'acord amb l'article 101, apartat 2, la Presidència creu que pot ésser acceptada a tràmit. L'esmena consisteix, simplement, en la supressió del darrer incís de l'apartat 3, allò que diu: «a què fa referència l'article 4, punt 3, d'aquesta Llei». En efecte, si els senyors Diputats llegeixen l'article 4, apartat 3, aprovat, es veurà que no té res a veure amb això; per tant, és tracta d'una incongruència que segurament per errors de numeració ha arribat fins al text del Dictamen i, per tant, doncs, crec que procedeix d'eliminar aquestes paraules.

Aleshores, proposo, doncs, de passar a votació l'apartat 3 amb aquesta supressió.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord?

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

L'apartat 3 de l'article 7, amb la supressió respecte al text del Dictamen indicada en l'esmena tècnica esmentada, ha quedat aprovat per la unanimitat dels presents.

Als articles següents no hi ha cap esmena fins a l'article 13. Aleshores, jo proposaria a les senyores i senyors Diputats de votar conjuntament els apartats 4 i 5 de l'article 7, i després els articles 8, 9, 10, 11 i 12. No hi ha objecció? (Pausa.) Aleshores, els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen per als apartats 4 i 5 de l'article 7 i per als articles 8, 9, 10, 11 i 12 que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

Els apartats 4 i 5 de l'article 7 i els articles 8, 9, 10, 11 i 12 han quedat aprovats per la unanimitat dels presents.

A l'article 13 hi havia una esmena, l'esmena número 49, del Grup parlamentari de Centristes. Era una esmena de supressió de l'apartat 3. Ara, ha arribat a la Mesa, en nom del Grup parlamentari de Convergència i Unió, una proposta d'esmena transaccional, en relació amb l'esmena del Grup de Centristes, del qual el senyor Secretari donarà lectura. S'entén que l'esmena transaccional consisteix a acceptar la supressió de l'apartat 3 i substituir-lo per aquest apartat nou. És això? (Pausa.) No? O és addició a l'apartat 3? (Pausa.) Molt bé, perquè això no era aclarit en el text que ens ha arribat. És a dir, la transacció consisteix a mantenir l'apartat 3, però afegint-hi un nou apartat 4.

El Sr. CAPDEVILA (de l'escó estant): Amb la qual cosa retirariem l'esmena.

El Sr. PRESIDENT: Amb la qual cosa retirarien l'esmena. Bé, donarem lectura a aquesta esmena, però un cop el senyor Secretari hi hagi donat lectura, els Grups parlamentaris hauran d'indicar si accepten que s'admeti a tràmit. Si hi ha algun Grup parlamentari que no la vol acceptar a tràmit, d'acord amb el Reglament no la podem discutir.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «Quatre: quan algun dels extrems exigits en els documents als qual es refereix el número anterior constés en els instruments de planejament aprovats amb caràcter definitiu, la inclusió d'aquests extrems podrà ser substituïda per certificació de l'òrgan competent de la qual re-

sultin les necessàries indicacions que amb aquesta finalitat acompanyar el projecte de parcel·lació.»

El Sr. PRESIDENT: No hi ha objecció que sigui admesa a tràmit aquesta esmena transaccional? *(Pausa.)* Molt bé, aleshores podem passar a votació aquesta esmena, quedant entès que si l'esmena era aprovada significaria la retirada de l'esmena del Grup de Centristes.

El Sr. MARTÍN I TOVAL *(de l'escó estant)*: Una qüestió d'ordre. No solament si és aprovada, sinó...

El Sr. PRESIDENT: No, si és votada. Sí, senyor, té raó el senyor Martín. Des del moment que l'esmena es passa a votació, s'entén retirada l'esmena de Centristes.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena?

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

L'esmena transaccional llegida ha estat aprovada per la unanimitat dels presents.

Ens falta ara votar l'article 13 apartats 1, 2 i 3, als quals no hi ha cap esmena, havent estat retirada l'esmena anterior. I aleshores podríem votar també l'article 14, en el qual no hi ha cap esmena. De manera que votem els apartats 1, 2 i 3 de l'article 13 i l'article 14.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Els apartats primer, segon i tercer de l'article 13 i l'article 14 del text del Dictamen han quedat aprovats per la unanimitat dels presents.

A l'article 15 hi ha diverses esmenes: l'esmena número 77, de supressió, del Grup Socialista, i l'esmena número 78, d'addició, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. *(El Sr. Martín i Toval demana la paraula.)* Senyor Martín?

El Sr. MARTÍN I TOVAL *(de l'escó estant)*: L'esmena del Grup Socialista és retirada.

El Sr. PRESIDENT: És retirada. Queda, doncs, pendent l'esmena del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que proposa una addició en el text i, a més a més, l'addició d'un segon apartat. Per a defensar-la té la paraula...

El Sr. RIBÓ *(de l'escó estant)*: El Diputat senyor Jordi Borja, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El Diputat senyor Borja.

El Sr. BORJA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, és evident, tots vostès en són conscients, que en urbanisme, en el planejament urbanístic, el tema del secret professional és especialment important. Moltes de les previsions dels plans perden tot efecte si són conegudes, i, per tant, la responsabilitat del professional, del funcionari, ha de ser especialment exigida en aquests casos.

Ara bé, nosaltres hem esmenat aquest article per augmentar la seva concreció i al mateix temps perquè aquesta obligació del secret professional no pogués perjudicar d'alguna manera el dret de les Administracions públiques que no són autores del planejament, per exemple de les Administracions locals, o el dret dels ciutadans a estar informats. I, per això, especifiquem que el manteniment del secret professional no anirà en perjudici de l'obligació de mantenir informats de les orientacions del planejament, sobre els seus criteris, tant les Administracions públiques afectades com els ciutadans interessats. D'altra part, en el planejament intervenen funcionaris, però també intervenen professionals tècnics contractats a fi i efecte de realitzar els treballs de planejament, els estudis preparatoris. Per als funcionaris, en el cas d'incompliment del deure de secret professional, hi ha unes sancions previstes, previstes en

la legislació vigent i previstes en aquesta mateixa Llei. Però, en canvi, hi ha un oblit, hi ha un buit legal per a aplicar sancions equivalents a aquell personal no funcionari que hagi intervingut en el planejament com a personal contractat i que pugui caure en el defecte de no complir el secret professional. Per això, nosaltres proposem que per a aquest personal no funcionari seran aplicables mesures anàlogues i, en tot cas, mesures referides a la inhabilitació per a realitzar treballs per a les Administracions públiques.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Borja, perdó. En la qualificació feta a l'esmena posa esmena d'addició, i això ha fet que no haguéssim fet abans l'observació. No obstant això, el text que proposa l'esmena del seu Grup és a partir de «secret professional». És que el paràgraf que diu «en el termini de dos anys les mateixes persones tampoc no podran intervenir» és mantingut o se suprimeix? Perquè tal com és publicat al *Butlletí* no queda clar. Si ho compara amb el text...

El Sr. BORJA: No, és manté, es manté.

El Sr. PRESIDENT: Es manté. Bé, així és que faltaven uns punts suspensius després de la «Llei del Sòl». Es manté. Algun torn en contra? *(Pausa.)* El senyor Pont té la paraula per a un torn en contra.

El Sr. PONT: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en relació amb aquesta esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya, el Grup de Convergència i Unió vol dir que, tot i estar d'acord amb la motivació profunda de l'esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que cal mantenir el secret professional, i per això hem deixat l'article número 15 en la Llei tal com és, creiem que la referència a les autoritats municipals, la informació a partir d'això és innecessària, i està establert d'aquesta manera. I, quant al segon punt, les possibles sancions al personal contractat equiparable a funcionaris, ens sembla que tampoc no es pot fer aquesta equiparació directa, perquè hi ha molts tipus de sancions a funcionaris que per a ells, dintre de la seva carrera, tenen un sentit i a personal contractat no el tindrien. Per tant, estant d'acord que és una matèria que en el futur tal vegada s'haurà de regular, haurà de ser objecte del desenvolupament reglamentari d'aquesta Llei.

Gràcies, senyor President

El Sr. PRESIDENT: Passem, doncs, a la votació de l'esmena d'addició, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, defensada pel Diputat senyor Borja. *(El senyor Martín i Toval demana la paraula.)* Sí.

El Sr. MARTÍN I TOVAL *(de l'escó estant)*: Senyor President, el nostre Grup demanaria la votació separada de l'incís final de l'apartat segon de l'esmena, és a dir, «per al personal no funcionari» en endavant. Això separatament de la resta.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, això independentment de la resta. Passem, doncs, a la votació de l'esmena, votant primerament l'addició introduïda en el text anterior del Dictamen i la primera part del nou apartat 2. És a dir, únicament el paràgraf que diu «les sancions seran les que fixi el Reglament de funcionaris respectiu».

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

La part votada de l'esmena ha quedat rebutjada per 22 vots a favor, 93 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la part final de l'esmena, és a dir, el paràgraf que diu —és un nou paràgraf— «per al personal no funcionari les sancions seran anàlogues però referides a la inhabilitació per a realitzar treballs per a l'Administració, així com

també sancions econòmiques».

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 53 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar el text del Dictamen. Al mateix temps proposo als senyors Diputats que votem el títol del Capítol Tercer. De les infraccions urbanístiques i la seva sanció, Secció Primera, Normes generals.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

El títol del Capítol Tercer i el text del Dictamen per a l'article 15 han estat aprovats per la unanimitat dels presents.

A l'article 16 no hi ha cap esmena, de manera que també podem passar a la votació de l'article 16.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen per a l'article 16?

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin.

L'article 16 ha estat aprovat, d'acord amb el text del Dictamen, per la unanimitat dels presents.

A l'article 17 hi ha una esmena del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Una esmena d'addició que proposa d'afegir un nou apartat que portaria el número quatre.

Per a defensar-la, té la paraula el senyor Borja.

El Sr. BORJA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, és una esmena que a nosaltres ens sembla que no s'hauria hagut de fer perquè semblaria lògic que hagués estat incorporada en el text del projecte, ja que es refereix a la facultat de la Generalitat de realitzar la inspecció urbanística. Nosaltres hi estem d'acord, tenint en compte, de tota manera, que la inspecció urbanística és una competència típicament municipal, competència típicament de caràcter local, però sembla just que els ens supramunicipals i també la Generalitat puguin exercir aquesta competència sobretot en un país d'una gran fragmentació municipal, en un país on no sempre els Ajuntaments tenen els mitjans més indispensables per a realitzar la inspecció urbanística més elemental i on, d'altra banda sabem que els problemes

que sorgeixi en un municipi —per exemple, els problemes d'urbanitzacions no controlades a la muntanya o al litoral turístic— afecten després l'equilibri general d'una comarca i de tot el territori. Ara bé, aquesta inspecció que realitzarà la Generalitat, donarà lloc a informes sobre els municipis, o sobre grups de municipis. La Generalitat amb uns serveis tècnics, amb uns mitjans molt superiors als dels Ajuntaments farà uns informes tècnics sobre la situació urbanística, sobre la inspecció urbanística que haurà realitzat un municipi. Nosaltres demanem, nosaltres proposem, perquè ens sembla lògic, ens sembla elemental, que aquests informes que resulten de la inspecció urbanística que realitzin els organismes tècnics, polítics, de la Generalitat siguin comunicats als ens locals afectats. És a dir que l'Ajuntament del municipi sobre el qual s'ha fet una inspecció urbanística, sobre el qual s'ha fet un informe, rebi aquest informe, si més no per millorar el seu coneixement del mateix municipi i, en segon lloc, també, per saber quina és l'anàlisi, quin és el diagnòstic que en fa la mateixa Generalitat.

Moltes gràcies, senyor President

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? No hi ha torn en contra. Aleshores passem, doncs, a votació l'esmena, és a dir,

potser seria preferible, en aquest cas —perquè es tracta d'una esmena d'addició que fa referència al text de l'article— votar primerament els apartats 1, 2 i 3 de l'article 17, i votar després l'esmena d'addició.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb els tres apartats de l'article 17, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

L'article 17, apartats 1, 2, 3, ha quedat aprovat per la unanimitat dels presents.

I passem ara a votació l'esmena del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat d'addició d'un nou apartat 4, esmena defensada pel Diputat senyor Borja.

Els senyors i les senyores Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors i les senyores Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

L'esmena ha quedat aprovada per la unanimitat dels presents.

A l'article 18, al títol de la Secció Segona, i a l'article 19 no hi ha cap esmena. De manera que proposo a la Cambra de votar conjuntament el text del Dictamen, article 18, títol de la Secció Segona, i article 19.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen ha quedat aprovat pel que fa referència als articles 18, títol de la Secció Segona del capítol Tercer, i article 19.

A l'article 20 hi ha diverses esmenes: les esmenes número 87, de modificació, del Grup Socialista; número 90, d'addició, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat —addició d'un apartat 1.bis—; número 92 i número 93 del mateix Grup, d'addició, respectivament, d'un apartat 4 i d'un apartat 5. L'esmena que s'allunya més del text és, evidentment, l'esmena del Grup Socialista, que és de modificació del primer apartat. Ara, referent a aquesta esmena, el Grup parlamentari de Convergència i Unió presenta la proposta d'una esmena transaccional que, evidentment, si fos acceptada a tràmit, hauria d'implacar la retirada de l'esmena del Grup Socialista i aquesta admissió a tràmit hauria de ser acceptada per tots els Grups. El senyor Secretari en donarà lectura.

El Sr. SECRETARI: «I vulneri les previsions del planejament que sigui d'aplicació.» (Pausa)

Article 20.1: Es considera infracció urbanística de parcel·lació el fraccionament simultani o successiu dels terrenys realitzats sense llicència, encara que només siguin per al seu arrendament, quan puguin donar lloc a la constitució d'un nucli de població i vulneri les previsions del planejament que sigui d'aplicació.»

El Sr. PRESIDENT: El Grup Socialista accepta aquesta esmena de transacció?

El Sr. MARTÍN I TOVAL (de l'escó estant): Senyor President, nosaltres, el que voldríem preguntar al Grup que proposa la transacció, és si la transacció, és un afegiment a la nostra esmena o al text inicial del Dictamen. Perquè, si és un afegit al text inicial del Dictamen, el nostre Grup, evidentment, no ho accepta. És, semblava ser, un afegit al text de la nostra esmena, i llavors sí que podia ser acceptable. Però el que ha estat llegit...

El Sr. PRESIDENT: Aleshores, com que el Grup parlamen-

tari de Convergència i Unió ha donat un text en què aquesta precisió no figurava, per tant, calia entendre que es referia no a l'esmena, perquè..., sinó que es referia al text del Dictamen.

El Sr. PONT (*de l'escó estant*): Evidentment, senyor President, enteníem que és un afegitó al text del Dictamen.

El Sr. MARTÍN I TOVAL (*de l'escó estant*): Nosaltres hauríem de considerar el tema. No coneixíem aquesta...

El Sr. PRESIDENT: El Grup Socialista demana una suspensió de cinc minuts?

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Sí, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, se suspèn la sessió per cinc minuts.

(*La sessió se suspèn a dos quarts i vint minuts de sis de la tarda, i es reprèn a tres quarts i deu minuts.*)

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió. L'esmena transaccional a la qual s'havia donat lectura ha estat retirada pel Grup que la presentava i ha estat substituïda per un nou text, que substitueix ara el Dictamen —el text del Dictamen a l'apartat 1— i al qual es donarà lectura.

Demanarem al Grup Socialista que ens digui després d'aquesta lectura, si acceptaria de retirar la seva esmena i als altres Grups si estan conformes amb l'admissió a tràmit. Senyor Secretari.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «Article 20.1: Es considera infracció urbanística de parcel·lació el fraccionament simultani o successiu de terrenys, encara que només sigui per al seu arrendament, quan pugui donar lloc a la constitució d'un nucli de població i vulneri les previsions del plantejament que li afecti... —de planejament.»

El Sr. PRESIDENT: El Grup Socialista accepta la retirada de la seva esmena. Llavors, ¿no hi ha cap Grup parlamentari que faci objecció a l'admissió a tràmit d'aquesta esmena transaccional? (*Pausa.*)

En aquestes condicions, anem a passar a votació el text que acaba de ser llegit pel senyor Secretari.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'esmena transaccional entre el Dictamen i l'esmena del Grup Socialista que ha estat llegida, ha estat aprovada per la unanimitat dels presents.

Correspon ara l'esmena número 90 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que proposa l'addició d'un apartat 1 bis.

El senyor Borja té la paraula per a defensar-la.

El Sr. BORJA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, em referiré, per facilitar el treball del Parlament, a l'esmena 90, a la 92 i a la 93. La 92, ja anuncio, senyor President, que la retirem. La 90 es refereix en el seu primer apartat i en el seu tercer apartat a dues situacions típiques, en el sentit fins i tot jurídic i usual del mot, és a dir, que pensem que cal tipificar específicament, perquè donen lloc a infraccions urbanístiques molt usuals i, fins i tot, diríem, molt populars.

En el primer cas és quan hom pretén, el promotor d'una urbanització illegal, pretén emparar-se amb la legislació agrícola per tal de realitzar una urbanització.

El segon cas és quan es fan parcel·lacions amb promesa..., amb oferta de venda amb lliurament immediat de claus, quan en realitat no s'ha obtingut la llicència corresponent a la primera ocupació. És a dir, ens referim a dues situacions molt característiques de les urbanitzacions il·legals del nostre país, que pensem que, si bé podien ser objecte d'una regulació en el desenvolupament legislatiu normal, creiem que aquesta Llei, que

en altres aspectes especifica molt, pensem que és útil que tipifiqui aquestes dues situacions, que són, d'altra banda, de les més usuals en el nostre país.

El paràgraf del mig: «Serà, en tot cas, infracció la parcel·lació del fraccionament del sòl urbà sense comptar amb prèvia llicència...», pensem que decau, que és retirada, perquè ja ha sortit, ja ha estat regulat aquest aspecte en articles anteriors.

Demanarem que es posin a votació els apartats primer i tercer de la nostra esmena número 90.

La 92, la retirem, i mantenim la 93. I la 93 també té una finalitat, que és atribuir als ajuntaments la possibilitat de constituir un patrimoni de sòl que permetés que es cedís a precari i a particulars la possibilitat d'implantar petits horts i altres explotacions de caràcter agrari, amb una finalitat d'inautilització provisional d'aquest sòl, que respon, d'una banda, a una demanda social i que, d'altra banda, no crea cap problema urbanístic de futur. Pensem que és solució que, en la pràctica, des de la mateixa Generalitat o els ajuntaments, estan impulsant, i que convé que quedi regulada amb aquesta Llei, tot i que no és una matèria que necessàriament hagi d'estar integrada en aquesta Llei, però que és complementària de la matèria de la Llei, que no és tractada en cap altre lloc. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? El senyor Pont té la paraula per a un torn en contra. El Sr. Pont parlarà contra les dues esmenes.

El Sr. PONT: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en relació amb l'esmena número 90 del Partit Socialista Unificat de Catalunya hem de dir que, com sempre, el senyor Borja toca temes en els quals té raó. Diferim en el tractament a donar per corregir aquestes situacions que fins ara s'han produït. Si hem portat al Parlament una llei de disciplina urbanística, és, evidentment, per evitar moltes d'aquestes situacions que s'han produït. Aleshores, és evident que transcorregut un temps pot ser que comprovem que la Llei no abasta el cent per cent d'aquesta picaresca existent; aleshores, entenem que serà a través de reglaments que s'hauran de precisar aquestes condicions.

Per tant, el nostre Grup anuncia que als dos paràgrafs aquests de l'esmena del PSUC a l'article..., de l'esmena 90, votarem en contra.

Quant a l'esmena número 93, també planteja un altre problema, aquest dels horts familiars. Sobretot a les rodalies de Barcelona, horts clandestins n'hem vist molts. Aleshores ens consta, al Grup de Convergència i Unió, que la Conselleria està treballant també en aquest tema i és molt possible que en un termini relativament breu pugui ser presentada en aquest Parlament una regulació específica d'aquest tema.

Per tant, de moment, i avui, a l'esmena número 93 del Partit Socialista Unificat de Catalunya, d'incloure-ho com un petit afegitó d'aquesta Llei, hem de votar en contra.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, no havent-hi cap altra esmena a aquest article anem a passar a les votacions.

Votarem primer l'esmena número 90, d'addició d'un apartat 1 bis, que, com ha anunciat el senyor Borja, es limita ara al paràgraf primer i tercer. El paràgraf central ha estat retirat.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 55 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar els apartats segon i tercer del Dictamen, als quals no hi ha cap esmena presentada.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

Els apartats 2 i 3 del Dictamen, de l'article 20, han estat aprovats per la unanimitat dels presents.

Passem ara a votació l'esmena número 93, d'introducció d'un nou apartat, que seria, evidentment, ara, l'apartat 4.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha quedat rebutjada per 23 vots a favor, 65 en contra i 31 abstencions.

Senyor Martín?

El Sr. MARTÍN I TOVAL (*de l'escó estant*): Sí, senyor President per explicació de vot del nostre Grup a aquesta darrera esmena i un cop votat tot l'article. Molt curta, només per a dir que el nostre Grup s'ha abstingut perquè, estant d'acord amb la necessitat de donar sortida al tema que es planteja i a l'esperit del com es planteja per l'esmena del Grup parlamentari del PSUC, tenim dues raons per entendre que no és aquest ni el moment ni la Llei en què s'ha d'incloure. La llei no, perquè és una llei, un projecte de llei que no intenta resoldre tots els problemes urbanístics, ni pot resoldre tots els problemes urbanístics al nostre país; primera qüestió. I segona qüestió, perquè és un tema que s'ha de tractar amb molta més cura, tota vegada que és fronterer amb el tema dels arrendaments rústics, tema que des d'una perspectiva més competencial, i des d'una perspectiva de relació Estatut-Constitució comportaria, segurament, un important entrebanc del funcionament normal d'aquesta llei que convé que tingui un tractament molt acurat i molt específic en una llei diferent. És per aquesta raó que ens hem abstingut, no obstant estar d'acord amb l'esperit i amb el sentit concret de l'esmena plantejada pel Grup del PSUC.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara als articles següents del Dictamen, a l'article 21 i 22, en els quals no hi ha cap esmena presentada. Tampoc no hi ha esmena al títol de la Secció Tercera, de manera que proposo a les senyores i senyors Diputats de votar conjuntament els articles 21 i 22 amb el text del Dictamen, i el títol de la Secció Tercera.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Els articles 21 i 22 i el títol de la Secció Tercera han estat aprovats segons el text del Dictamen per la unanimitat dels presents.

A l'article 23 hi ha dues esmenes presentades; una de modificació a l'apartat sisè, del Grup parlamentari de Centristes, i una d'addició d'un nou apartat —que seria l'apartat 7—, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Pertoca discutir primer l'esmena número 105 del Grup parlamentari de Centristes, però ha arribat a la Mesa, en nom del Grup parlamentari de Convergència i Unió, una proposta d'esmena transaccional entre el text del Dictamen i l'esmena del Grup de Centristes. Demano al senyor Secretari que hi vulgui donar lectura. Això seria al nou apartat número 6 i, seguidament, el Grup parlamentari de Centristes ens dirà si acceptaria retirar la seva esmena, en el cas que aquesta esmena fos admesa a tràmit.

El Sr. ALAVEDRA (*de l'escó estant*): La nostra esmena és transaccional també amb l'esmena del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya.

El Sr. PRESIDENT: Ah, també amb l'esmena del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya?

El Sr. ALAVEDRA (*de l'escó estant*): Sí, senyor President.

El Sr. SECRETARI PRIMER: Article 23.6: «Pel que fa al que no hi ha previst en aquest article, l'Administració que instrueix el procediment sancionador aplicarà la legislació comú i la que hi sigui específica.»

El Sr. PRESIDENT: La Mesa considera que això no pot ser una transacció amb l'esmena d'Esquerra Republicana de Catalunya, que fa referència a un tema completament diferent. Esquerra Republicana de Catalunya pot retirar la seva esmena, si ho considera suficient, però això no és una transacció. És una decisió de la Mesa inapel·lable, d'altra banda (*rialles*).

Bé, el Grup parlamentari de Centristes retiraria la seva esmena, en el cas que aquesta fos admesa a tràmit?

El Sr. CAPDEVILA (*de l'escó estant*): Sí, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Els altres Grups parlamentaris estarien d'acord amb que aquesta esmena transaccional fos admesa a tràmit?

No hi ha objecció. Aleshores, passem a discussió aquesta esmena.

Per a defensar-la vol el Grup proposant de l'esmena transaccional, el Grup Centrista, prendre la paraula?... El Grup de Convergència vol prendre la paraula per a defensar-la?

El Sr. CAPDEVILA (*de l'escó estant*): No, molt breument, en definitiva, per part nostra, perquè entenem que és transaccional l'esmena presentada pel Grup de Convergència, per tal com... (*rialles*) És per a explicar, senyor President, en definitiva, la nostra voluntat de retirar l'esmena, tal com ha dit el senyor President, perquè nosaltres entenem que la transaccional presentada per Convergència sí que afecta el contingut de l'article i afecta, d'altra banda, la nostra esmena. Per tant, en aquest sentit no tenim inconvenient que, admesa a tràmit, retirar la nostra.

El Sr. PRESIDENT: No hi ha cap torn en contra tampoc? Per tant, hem de passar ara a l'esmena següent — abans de passar a les votacions —, la d'addició d'un apartat 7 del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, a menys que aquesta esmena, el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana decideixi retirar-la.

El Sr. HORTALÀ (*de l'escó estant*): Des de l'escó, senyor President. Nosaltres, d'entrada retirem aquesta esmena perquè la intencionalitat de la transaccional coincideix exactament amb el tipus de garanties que volíem introduir amb la nostra esmena. D'acord amb el que es diu al Projecte de Llei, el que succeeix és que en aquest article podria vulnerar, en certs aspectes, l'article 149.1.18 de la Constitució, pel que fa a la igualtat de procediment administratiu entre tots els ciutadans.

El Projecte de Llei només reconeix, inicialment, que hi hagi un plec de càrrecs i el corresponent plec de descàrrecs, però no reconeix, d'acord amb el que fixa l'article 137 de la Llei de Procediment Administratiu, dins dels seus règims especials de sanció, que també es poden formular alegacions a la proposta formulada després de la resolució.

Com que aquesta intencionalitat queda subsumida, entenem nosaltres, amb l'esmena transaccional, en el sentit que es fa referència a procediments de la llei comuna i per procediments especials, entenem que la seva votació, fins i tot, queda més ampliada amb la dita esmena transaccional i per això la retirem.

Moltes gràcies senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, aleshores, podem passar a votació. Començarem per votar els cinc primers apartats de l'article 23,

no esmenats, i després votarem l'esmena transaccional.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'article 23, apartats 1, 2, 3, 4, 5 segons el text del Dictamen, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstinguin?

Els apartats 1 al 5 de l'article 23 han quedat aprovats per la unanimitat dels presents.

I ara passem a votació l'apartat sisè, d'acord amb l'esmena transaccional presentada.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord?

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

L'apartat sisè, de l'article 23, d'acord amb el text de l'esmena transaccional, ha quedat aprovat per la unanimitat dels presents.

I amb això queda votada la totalitat de l'article 23.

Als articles 24 i 25 no hi ha cap esmena presentada. Si els senyors i les senyores Diputats no hi tenen inconvenient, podem votar-los conjuntament.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

Els articles 24 i 25 han quedat aprovats, segons el text del Dictamen, per la unanimitat dels presents.

A l'article 26 hi ha un vot particular i dues esmenes. El vot particular del Grup parlamentari de Centristes demana el manteniment del text original del Projecte, el que era l'article 28 del Projecte inicial.

Quant a les esmenes 118 i 119, són dues esmenes d'addició, la primera del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que afegeix, al final del primer apartat...

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*): Senyor President, retirem l'esmena 118.

El Sr. PRESIDENT: Retirada l'esmena 118. (*El senyor Capdevila demana per parlar*) Senyor Capdevila?

El Sr. CAPDEVILA (*de l'escó estant*): Retirem el vot particular i l'esmena, gràcies.

El Sr. PRESIDENT: L'esmena 119 i el vot particular? Molt bé, així, doncs, a aquest article 26 no queda en peu cap esmena. A l'article 27 tampoc. Aleshores proposo de votar conjuntament els articles 26 i 27.

Els senyors i senyores Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Els articles 26 i 27 han quedat aprovats, segons el text del Dictamen, per la unanimitat dels presents.

A l'article 28 hi ha una esmena al segon apartat, una esmena del Grup parlamentari de Centristes, de modificació. Per a defensar-la té la paraula el senyor Margalef.

El Sr. MARGALEF: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el Grup parlamentari centrista va presentar aquesta esmena perquè entenia que era una mesura discriminatòria, tal com ho deia el text proposat, ja que resulta que una infracció rep una major sanció si el municipi on es produeix la infracció forma part d'un ens local basat en fets urbanístics, la qual cosa, en principi, no és comprensible, perquè la infracció sempre és igual amb independència de qui sancioni.

Però, havent vingut a coneixement del nostre Grup la sentència del 20 de gener del 81 de la Sala primera de l'Audiència Territorial, assentant un criteri diferent a l'apuntat en la nostra

esmena, i, per tant, en concordança amb el text del Dictamen de Comissió, per aquesta raó, el Grup centrista retira aquesta esmena.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats, moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Havent estat retirada l'esmena centrista, no queda cap altra esmena a aquest article i podem votar, doncs, el text del Dictamen.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

L'article 28, segons el text del Dictamen, ha quedat aprovat per la unanimitat dels presents.

A l'article 29 hi ha dues esmenes: la 122, del Grup Socialista, demanant la supressió d'una part de l'apartat segon, de la part final, i l'esmena 123, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que és una esmena d'addició. (*Pausa.*) Que no veiem, en aquest moment, com s'intercala en el text del Dictamen. (*Pausa.*)

Bé, no trobàvem exactament allà on corresponia l'esmena, perquè el text publicat en el *Butlletí* és erroni, en referir-se al Projecte de Llei inicial i no al Dictamen; és erroni en aquest sentit. És, d'acord amb l'esmena presentada inicialment, però l'esmena no ha estat adaptada al text del Dictamen.

Aleshores, començarem, doncs, amb l'esmena més allunyada, que és l'esmena de supressió, l'esmena 122, del Grup Socialista. Té la paraula, per a defensar-la, el Diputat senyor Simó.

El Sr. SIMÓ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, l'esmena 122 a l'apartat segon de l'article 29, és una esmena de supressió de la segona part de l'apartat, en la vuitena línia, a partir d'on diu «en quantia igual a la de la multa» i continua fins al final de l'apartat.

Tal com ha quedat redactat l'article, en aquells casos en què l'Administració local, en compliment de les seves obligacions, hagi d'iniciar un procediment sancionador d'una infracció urbanística dins del seu terme municipal, i que donada la gravetat de la infracció, així com la importància de les repercussions i dels perjudicis per a la població, es vegi obligada, pels costos de la reparació de la infracció o la seva importància, a imposar una multa superior a la quantia màxima permesa, segons l'article anterior als ens locals, aprovat anteriorment, té la necessitat d'elevat l'expedient a l'autoritat competent per raó de la seva quantia, la qual, si resulta justificable, l'aprovarà. És a dir, si la sanció és justificada, serà imposada a petició de l'ens local i amb el vist-i-plau de l'autoritat competent.

Tal com està redactat l'apartat 2 de l'article 29, l'Administració local només cobraria el valor de la quantia màxima permesa segons l'article 28 a una entitat local i el 50% de la diferència entre el valor de la quantia que li hagués correspost d'imposar a l'ens local i la quantia de la multa, l'altre 50% correspondrà als pressupostos de la Generalitat.

L'esmena socialista és de supressió de l'apartat que determina que la part de la multa superior al límit màxim municipal s'ha de repartir al 50% entre l'ajuntament i la Generalitat. L'esmena socialista pretén, únicament, que si l'Administració local ha iniciat un procés, un procediment sancionador, amb el vist-i-plau, quan calgui, de l'autoritat competent, acceptant la justícia de la multa imposada, tot el valor de la multa ha de ser ingressat als pressupostos de l'ajuntament, ja que és el seu municipi qui pateix la infracció. Els ajuntaments estan prou minvats de recursos per tal d'atendre llurs competències urbanístiques com perquè no se'ls retallin llurs ingressos, i més pensant que afectaria, aquesta mesura, als ajuntaments mitjans

i petits.

D'altra banda, els pressupostos de la Generalitat ja tenen els ingressos corresponents a través dels pressupostos aprovats al Parlament.

És per tots aquests motius que el Grup Socialista demana el vot favorable a l'esmena defensada.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra a l'esmena socialista? No hi ha torn en contra.

Podrem, doncs, passar a votació l'esmena socialista a l'article 29, l'esmena 122, entenent-se que, si s'aprova, s'haurà aprovat l'apartat 2 amb la part no suprimida per l'esmena.

Comencem, doncs, per posar a votació l'apartat primer de l'article, per seguir l'ordre.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen per a l'article 29, apartat 1, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

L'apartat primer de l'article 29 ha quedat aprovat per la unanimitat dels presents.

Passem ara a la votació de l'esmena socialista a l'apartat 2; no, perdó, en realitat hem de defensar primer l'esmena del Partit Socialista Unificat. M'excuso de la confusió. El senyor Borja té la paraula.

El Sr. BORJA (*de l'escó estant*): Sí. Nosaltres retirem aquesta esmena, i ens pronunciem per votar favorablement l'esmena socialista, que pensem que si és aprovada ja resol el problema que nosaltres volíem resoldre amb aquesta esmena.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Bé, així, doncs, podem passar a la votació de l'esmena socialista a l'apartat 2.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord?

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat aprovada per la unanimitat dels presents. Queda aprovat, doncs, l'apartat 2 de l'article 29.

I ara ens queda per votar l'apartat 3 del mateix article, però, si els senyors Diputats no hi tenen inconvenient, podríem votar simultàniament l'article 30, que no té esmena, i el títol del Capítol 4, els títols del Capítol 4 i de la seva Secció Primera, que tampoc no tenen esmena.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'apartat tercer de l'article 29, amb l'article 30 i amb els títols del Capítol 4 i de la seva Secció Primera...

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*): Senyor President. Es podria incloure en aquesta votació també els apartats 1, 2 i 3 de l'article 31, que no són objecte de cap esmena.

El Sr. PRESIDENT: En efecte, l'esmena a l'article 31 és addició d'un apartat 4. Doncs, d'acord, i incloem també en la votació l'article 31 segons el text del Dictamen, és a dir, els apartats 1, 2 i 3.

Els senyors Diputats que hi estan d'acord?

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

Queden aprovats, doncs, per la unanimitat dels presents, l'apartat tercer de l'article 29, l'article 30, el títol del Capítol 4, el títol de la seva Secció Primera i els apartats 1, 2 i 3 de l'article 31.

Ara hi ha una esmena d'addició del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat que proposa afegir a aquest article 31 un apartat 4. Per defensar-la té la paraula el Diputat senyor Borja.

El Sr. BORJA (*de l'escó estant*): Senyor President, senyors Diputats i senyores Diputades, nosaltres proposem afegir una

garantia suplementària: que les parcel·lacions que es realitzin en cap cas no tindran una grandària que faci després impossible evitar els processos de densificació que impedeixi que es facin les cessions corresponents i que, de fet, ja predetermini un ús d'un tipus d'hàbitat molt dens si no es compleix aquesta garantia. Aquesta garantia és que les parcel·les resultants no siguin inferiors a aquelles que preveu la legislació agrícola vigent en aquests moments en el nostre país.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? (*El senyor Pont demana per parlar*) Senyor Pont?

El Sr. PONT (*de l'escó estant*): Senyor President, senyores i senyors Diputats, nosaltres entenem que no té cas el fet d'acceptar aquesta esmena, per tal com tota la Llei fa referència a sòl urbanitzable, fins i tot hem modificat un dels títols d'aquesta Llei fent referència sempre a sòl urbanitzable. Aleshores, la possible..., en parlar de parcel·les, de legislació agrària, etc., correspondria a sòl no urbanitzable; per tant, votarem contra aquesta esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Passem a votació l'esmena del Partit Socialista Unificat.

Els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena d'addició d'un nou apartat a l'article 31, proposada pel Partit Socialista Unificat, ha quedat rebutjada per 18 vots a favor, 65 en contra, i 32 abstencions.

Passem ara als articles següents. No hi ha esmenes presentades a l'article 32, a l'article 33, al títol de la Secció Segona d'aquest Capítol i als apartats 1, 2, 3, 4 i 5 de l'article 34. Proposo als senyors Diputats de votar conjuntament tots aquests textos.

(*El senyor Ribó demana la paraula.*)

El Sr. PRESIDENT: El senyor Ribó? (*Per un defecte tècnic no s'han enregistrat les paraules del senyor Ribó.*) A l'apartat 6 (*pausa*) hi ha una esmena de supressió, segons el *Butlletí*. (*Pausa.*) De supressió. (*Pausa.*) L'esmena 132. (*El senyor Borja demana la paraula.*) Senyor Borja?

El Sr. BORJA (*de l'escó estant*): Sí, nosaltres retirem l'esmena 132, i per tant es pot votar, i, d'altra part, demanem que l'esmena 131 s'afegeixi a l'esmena 69, que tractarem al final, la qüestió que es refereix exactament a la proposta que es fa a l'esmena 69. Doncs, demanaríem que l'esmena 131 s'expliqués i es votés conjuntament amb la 69, perquè ara no té raó de ser. Cal dir que l'esmena 69 inicialment era un article 14 bis, i en Comissió es va situar com a Disposició Transitòria. Ara podríem votar aquest article sencer, sense cap objecció per part nostra.

El Sr. PRESIDENT: Bé, aleshores, si ningú no hi té cap inconvenient, com suposo, deixariem l'esmena 131 per a ser discutida i en el moment que es discutís l'esmena número 69, d'addició d'un apartat nou a la Disposició Transitòria Primera, i, per tant, després es veuria on correspon aquest text. Bé, en aquestes condicions podem votar, doncs, l'article 32, el 33, el títol de la Secció Segona, l'article 34 i l'article 35 i, a més a més, l'article 36 en el text del Dictamen, ja que l'esmena que hi ha a l'article 36 és una esmena d'addició d'una nova lletra que vindria al final del text del Dictamen. De manera que, repeteixo, anem a votar els articles 32, 33, 34, 35 i 36, segons el text del Dictamen, i el títol de la Secció Segona.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

Els articles 32, 33, 34, 35 i 36 i el títol de la Secció Segona han quedat aprovats per la unanimitat dels presents.

Ara hi ha l'esmena 134, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que proposa l'addició d'una nova lletra, la lletra c), a l'article 36. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Borja.

El Sr. BORJA (*de l'escó estant*): Des de l'escó, senyor President. Nosaltres, en tot cas, el que pretenem és que una atribució que la legislació estatal reconeix a les corporacions locals també la reconegui la Llei del Parlament de Catalunya. És a dir, la possibilitat que les corporacions locals també realitzin els assentaments de la mateixa manera que la Llei atribueix aquesta competència a altres organismes, en aquest cas a organismes de la Generalitat. Doncs, ampliar, una atribució a les corporacions locals, que considerem que la legislació vigent en l'Estat ja els la reconeix.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? (*Pausa.*) El senyor Pont?

El Sr. PONT (*de l'escó estant*): Senyor President, nosaltres entenem que no, que precisament les corporacions municipals no tenen aquesta possibilitat directament per elles mateixes d'estendre les certificacions, sinó que ho han de fer a través de les comissions provincials d'urbanisme, i això d'acord amb l'article 221 de la vigent Llei del Sòl. En aquest sentit, el nostre Grup votarà contra l'esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, passem a votació l'esmena d'addició del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 94 vots en contra i 1 abstenció.

Passem ara a la Disposició Transitòria Primera. Al seu apartat primer hi ha una esmena presentada, que és l'esmena número 62, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, i, a més, el mateix Grup ha presentat una altra esmena, la número 69, que proposa l'addició d'un nou apartat, que seria el 4 bis, és a dir, que seria el 5 un cop rectificada la numeració, no un article, com diu erròniament el *Butlletí*. Per a defensar aquestes esmenes, conjuntament o separadament, el Diputat senyor Borja.

El Sr. BORJA: Sí, senyor President, senyores i senyors Diputats, ens trobem davant de dues esmenes relativament complicades, que jo exposaré molt breument, que signifiquen en un cas, en el primer, en el cas de l'esmena 62, donar més possibilitats d'intervenció i de negociació a les Administracions públiques, en aquest cas als ajuntaments. És a dir, nosaltres volem contribuir a resoldre el problema per la via de la negociació, per la via de buscar sòl allà on no n'hi ha, per la via d'ampliar l'àmbit del pla, per la via de poder incloure en el pla fins i tot terrenys que no hi tenen continuïtat física, però que pot ser l'única solució per a trobar aquell sòl per a equipaments que falta, en l'àmbit concret de la urbanització illegal. Nosaltres volem que els ajuntaments tinguin les màximes possibilitats per a tractar amb els promotors, per a tractar amb els sectors privats, a fi i efecte que un planejament massa rígid no dificulti la solució d'un problema social, d'un problema urbà, d'un problema de la col·lectivitat. Fins i tot diem que excepcionalment es podran establir perímetres sense continuïtat física

quan es tracta d'incorporar terrenys de cessió gratuïta destinats a zones verdes i d'equipaments.

Ja sabem que aquesta proposta comporta un risc, comporta el risc que uns ajuntaments per inadvertència, o fins i tot per no posar prou interès a defensar l'interès públic, admetin com a cessions uns terrenys no adequats i es doni una solució falsa a un problema real, que no hi ha sòl en aquell àmbit per a resoldre el problema d'equipament, el problema de vialitat, el problema de zona verda pendent. És cert, pensem que no cal atribuir aquesta responsabilitat als ajuntaments, en el nostre país hi ha controls públics, hi ha formes que s'expressi l'opinió pública, hi ha controls democràtics mitjançant les eleccions que periòdicament se celebren, i aquell ajuntament que hagi utilitzat aquesta figura jurídica flexible per a resoldre contra els interessos de la col·lectivitat, per a resoldre malament un problema d'aquest tipus, ja serà sancionat en les eleccions, ja serà sancionat en l'opinió pública.

Nosaltres, en aquest cas, fem una proposta, que té, si volen, un caire més liberal que una concepció autoritària i centralitzada del planejament, i que esperem que per aquesta raó pugui ser fàcilment acceptada per altres grups d'aquesta Cambra.

I és amb aquest mateix esperit que nosaltres proposem una nova figura jurídica, més ambiciosa, que són els concerts de regulació urbanística. Se'ns podria dir que aquesta figura va més enllà del caràcter molt específic d'aquesta Llei, i és veritat, però s'adapta a aquesta Llei. És a dir, que potser hauríem hagut de fer primer una llei establint el concert urbanístic que no aquesta llei més concreta, però en tot cas és una ocasió per a instituir una figura jurídica que permeti que les Administracions públiques puguin tenir un marc legal definit per aquest Parlament, per a tractar amb el conjunt d'actors privats, amb el conjunt de promotors, amb el conjunt de propietaris del sòl, a fi i efecte d'anar cap a un urbanisme més processual, cap a un urbanisme més de propostes, objectius, mecanismes, procediments, i no un urbanisme finalista, un urbanisme que molt sovint, de tan ambiciós que vol ser limita les possibilitats de creixement i d'adequació a les necessitats, i aquesta figura de concert, de regularització urbanística, pensem que si no la fem ara, l'hauré de fer més endavant. I que si vostès ara troben que, definint-la amb aquesta Llei, ja permet una actuació dels nostres ajuntaments, de tots els ens públics que actuen a Catalunya, podríem fer un pas endavant, perquè, si no, igualment hauré de fer una figura d'aquest tipus, perquè vostès ja saben que aquests moments l'urbanisme és sobretot una relació de negociació constant entre l'Administració pública i els diferents actors privats o semiprivats que hi intervenen, i convé, per a la defensa de l'interès públic, que aquesta negociació sigui regulada per una llei que estableixi aquells requisits que permetin protegir l'interès de la col·lectivitat.

Nosaltres demanem que es posin a votació les esmenes 62, la 69 i la 131, que és una simple conseqüència pràctica, tècnica, de la 69.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra el Diputat senyor Pont té la paraula.

El Sr. PONT: Senyor President, senyores i senyors Diputats, una altra vegada em veig obligat a recordar que estem discutint un projecte de llei de protecció de la legalitat urbanística. Aleshores, per a protegir la legalitat urbanística hem de partir d'una sèrie de fets que són tots els que diu aquesta llei. És a dir, davant de qualsevol actuació de tipus urbanitzador, hi ha d'haver en primer lloc un pla parcial i tot seguit uns projectes d'urbanització i tota una sèrie de mesures que hem anat aprovant en aquesta Cambra, la majoria de les vegades per la unanimitat. En aquest sentit, quan definim un pla parcial, el primer

que fem és delimitar un àmbit. Per tant, de cap manera no podem nosaltres acceptar com una de les propostes a fer amb aquesta incorporació d'una nova lletra que sigui ampliar el seu àmbit territorial. El pla parcial ja té el seu àmbit definit des del primer moment, i, per tant, no hi entra aquesta possible ampliació.

També es parla en aquesta mateixa lletra, la proposta del Partit Socialista Unificat de Catalunya, d'establir perímetres sense continuïtat física, és a dir, anar a d'altres territoris. Evidentment, pel mateix motiu d'abans, si no es pot ampliar, de cap manera no podem acceptar nosaltres, a través d'un afegit aquí, d'incorporar territoris sense continuïtat física.

Quant al paràgraf e), també parla textualment, de quan es tracti de plans parcials no aprovats definitivament. Una altra vegada hem de dir que aquesta Llei no tracta dels plans parcials que no siguin aprovats definitivament. Aquesta Llei defensa la legalitat urbanística. Per tant, parteix sempre de plans que siguin definitivament aprovats. Per tant, aquests punts, el d) i l'e) de l'esmena 62, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, no els podem acceptar.

Quant a l'esmena número 69, que fa relació als possibles concerts d'actuació urbanística, és evident que aquesta negociació entre l'Administració i entre els propietaris s'ha de portar a terme, i hi estem totalment d'acord, al nostre Grup. Però s'ha de portar a terme d'acord amb la legislació vigent, i sobretot d'acord amb aquesta Llei de Protecció de la Legalitat Urbanística que avui esperem aprovar. Quant al darrer apartat, també en aquest cas dels concerts votarem en contra. Quant a l'última esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya, la 131, que feia referència a la possibilitat d'inscriure els concerts registralsment, evidentment, si no acceptem els concerts, tampoc no acceptem la seva possible inscripció.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El Grup esmenant acceptaria votar conjuntament les esmenes o és preferible votar separatament?

El Sr. BORJA (*de l'escó estant*): Perdó, és que no ho he defensat, però he oblidat que retirem l'apartat e).

El Sr. PRESIDENT: L'apartat e)...

El Sr. BORJA (*de l'escó estant*):...de l'esmena 62.

El Sr. PRESIDENT: L'apartat e) de l'esmena 62. Bé, aleshores, de tota manera, com que són apartats diferents de la mateixa disposició, potser que els votem separatament.

Comencem, doncs, per votar l'apartat primer de la Disposició Transitòria Primera, que no té cap esmena. És a dir, té l'esmena d'addició, però vull dir que l'apartat 1, lletres a), b), c), no estan esmenades.

El senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

La Disposició Transitòria Primera, apartat primer, lletres a), b), c), ha quedat aprovat per la unanimitat dels presents.

Passem ara a votació l'esmena 62, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que afegeix una lletra, la lletra d). L'addició de la lletra e), havent estat retirada.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 50 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar els apartats 2, 3 i 4 d'aquesta Disposició Transitòria Primera, als quals no hi ha cap esmena.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin

dempeus. Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Els apartats 2, 3 i 4 de la Disposició Transitòria Primera han estat aprovats, segons el text del Dictamen, per la unanimitat dels presents.

I passem ara a votació l'esmena número 69 i l'esmena número 131, del Grup parlamentari del PSUC, que introduirien un nou apartat. L'esmena 131, encara que es referís a l'article 34, en realitat hauria de correspondre a aquí.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb les esmenes del Partit Socialista Unificat, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 98 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la Disposició Transitòria Segona, a la qual hi ha una esmena de supressió del Grup Socialista que proposa la supressió de tres apartats.

El Sr. MARTÍN I TOVAL (*de l'escó estant*): Retirada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Retirada.

El Sr. MARTÍN I TOVAL (*de l'escó estant*): Senyor President, li anuncio que el Grup Socialista també retira la que té a la Disposició Final Primera.

Ho dic per si a efectes de votació...

El Sr. PRESIDENT: A la Disposició Final Primera.

El Sr. MARTÍN I TOVAL (*de l'escó estant*): També és retirada.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Moltes gràcies.

Aleshores no queda, doncs, cap esmena mantinguda a la Disposició Transitòria Segona, i podem passar a la seva votació.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

La Disposició Transitòria Segona ha quedat aprovada, segons el text del Dictamen, per la unanimitat dels presents.

Passem ara a la Disposició Transitòria Tercera, a la qual hi ha dues esmenes del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana: una de modificació a l'apartat primer i una d'addició a l'apartat segon. Per a defensar-les, té la paraula el Diputat senyor Hortalà.

El Sr. HORTALÀ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, a l'esmena a l'apartat Primer de la Disposició Transitòria Tercera, la retirem; no així l'esmena, també a la Disposició Transitòria Tercera, en el seu apartat Segon i, concretament, en el punt b). Aquesta esmena vol ser una esmena de precisió, perquè entenem que el procediment que fixa el text corresponent ve a ser un procediment d'excepció, un procediment singular, o en qualsevol cas, un procediment especial. En efecte, l'article 67 del Reglament de Gestió Urbanística del 25 d'agost de 1978 diu —ho llegeixo literalment—: «La conservació de la obras de urbanización y el mantenimiento de las dotaciones e instalaciones de los servicios públicos serán a cargo de la Administración actuante, una vez que se haya efectuado la cesión de aquéllas.»

I l'article 68, textualment, diu el següent: «No obstante lo dispuesto en el artículo anterior, quedarán sujetos los propietarios de los terrenos comprendidos en el polígono o unidad de actuación de dicha obligación, cuando así se imponga por el plan de ordenación o por las bases de un programa de actuación urbanística o —i aquest és el punt— resulte expresamente de disposiciones legales.»

Entenem que la indicació expressa d'una norma que singularitza una norma de caràcter general requereix el màxim de garanties, de tuteles i de precaucions. I, en aquest sentit, creiem que en dir en el punt b) d'aquesta Disposició Tercera, apartat 2, que correspondrà el pagament o l'obligació de conservació i manteniment als propietaris, en especificar que aquest desequilibri no ve donat en termes exactes, sinó que el mateix text diu: «A fi de disposar l'obligació i conservació del manteniment caldrà que es pugui considerar que hi ha desequilibri», aquest «que es pugui considerar» podria introduir, en un mateix lloc i en temps diferents o en llocs diferents i al mateix temps, una certa interpretació discrecional que, en qualsevol cas, podria perjudicar la intencionalitat de la norma, perquè, en no poder-se establir d'una manera contundent —sinó que es pugui considerar— si aquest desequilibri es deu a causes temporals o a causes permanents pot ser una valoració cadastral insuficient, pot ser que es trobi en un municipi d'expansió urbanística. El fet que s'hi afegeixi, a més a més, que, aquest desequilibri, cal justificar-lo, garanteix aquestes tuteles i aquestes garanties i, per això, nosaltres mantenim l'esmena i els fem avinent a tots vostès la conveniència que la votin.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra?

No havent-hi torn en contra, podem passar, doncs, a la votació de la Disposició Transitòria Tercera, començant, doncs, per l'apartat primer, al qual no hi ha cap esmena. I podem votar, simultàniament, potser, els apartats tercer i quart, als quals tampoc no hi ha cap esmena.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb els textos del Dictamen?

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

La Disposició Transitòria Tercera, en els apartats primer, tercer i quart, ha quedat aprovada per la unanimitat dels presents.

Passem ara a votació l'esmena d'Esquerra Republicana. És a dir, el text del Dictamen, en l'apartat 2, amb l'addició introduïda en la lletra b).

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat acceptada per 63 vots a favor, cap en contra i 51 abstencions. Amb això queda aprovada, doncs, la Disposició Transitòria Tercera.

A les Disposicions Finals, donada la retirada de l'esmena 138 del Grup Socialista, no hi ha cap esmena. Tampoc no hi ha cap esmena a l'Exposició de Motius. Proposo, doncs, a les senyores i senyors Diputats de votar conjuntament la Disposició Final Primera i Segona i l'Exposició de Motius, i el títol de la Llei.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

Les Disposicions Finals Primera i Segona, el Títol de la Llei i l'Exposició de Motius han quedats aprovats per la unanimitat dels presents.

Queda, doncs, amb aquesta votació, aprovada la Llei sobre Protecció de la Legalitat Urbanística.

(El Sr. Martín i Toval demana per parlar.)

Senyor Martín?

El Sr. MARTÍN I TOVAL (de l'escó estant): Per a explicació

de vot, el senyor Simó.

El Sr. PRESIDENT: Per a explicació de vot, té la paraula el Diputat senyor Simó.

El Sr. SIMÓ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, en el seu article novè, apartat 9, conté la competència exclusiva en matèria d'ordenació del territori i del litoral, urbanisme i habitatges; competències que han estat assumides per la Generalitat, especialment pel que fa referència al traspàs de la Llei del Sòl del 1956 i la seva reforma, del 1975, i tots els seus Reglaments.

Amb aquesta situació competencial, hi hauria dues possibilitats. Primera: el desenvolupament de l'aplicació de les lleis traspassades, o, segona, la seva substitució de la legislació de l'Estat traspasada per una nova legislació realitzada al Parlament.

El Grup Socialista està per la primera via, ja que seria contraproductiu la seva substitució quan encara no ha estat suficientment aplicada en tots els seus aspectes la Llei del Sòl del 1975. La Llei de Legalitat Urbanística que acabem d'aprovar coincideix en el sentit que el nostre partit entén que s'han de desenvolupar les competències en el camp de l'urbanisme i l'ordenació del territori. És a dir, aconseguir una major eficàcia amb la legislació vigent, completant aquells aspectes que puguin quedar incomplets en aquesta. La problemàtica urbanística al nostre país és complexa, en especial ho ha estat tot el que es refereix a urbanitzacions privades, tant d'ús residencial com industrial. Moltes d'elles han nascut al marge de la legalitat urbanística vigent, amb intencions clarament especuladores, realitzant-se sense els serveis mínims indispensables que marquen les lleis i que són imprescindibles si volem aconseguir els nivells adequats d'habitabilitat. El món de les urbanitzacions privades, tant les residencials com les industrials, té situacions de flagrants illegalitats en molts casos, i totalment especulatives en la majoria d'ells, llevat honroses excepcions, que també cal dir-ho. Per això, qualsevol actuació legislativa que intenti posar ordre en aquest aldarull ha de ser ben rebuda perquè significa que es comença a incidir davant d'aquest problema de grans conseqüències, si no s'actua amb fermesa i amb profunditat.

La quantitat d'urbanitzacions residencials clandestines sense equipaments, sense serveis, sense llicències, en les quals només es pensa a vendre parcel·les i en el negoci de l'especulador de torn, és desoladora per a un país que s'està reconstruint.

D'altra banda, el sòl industrial, qualificat i sense els serveis adequats, continua essent excessiu i mal repartit per a les necessitats del nostre país. Cal una forta intervenció per a aturar la caòtica situació actual, on en res no surten beneficiats aquells promotors d'urbanitzacions industrials que han complert la legislació urbanística. Cal un fort control i un seguiment, fets per l'Administració local i per la Generalitat, d'aquesta problemàtica. Però aquesta tasca difícilment es pot portar a terme si no tenim la legislació adequada per a actuar. Per això és bo que es desenvolupin parts concretes de la Llei del Sòl i, en especial, de disciplina urbanística, com és aquesta Llei de Legalitat Urbanística.

Bé, la Llei que hem aprovat no és la panacea administrativa esperada per solucionar tota la problemàtica urbanística que patim, però pot permetre de solucionar els casos més greus i, en tot cas, si s'aplica bé, aquesta Llei evitarà, ben segur, que augmenti el caos actual i que hi hagi una inflexió, almenys, en la situació que patim.

A la Llei sobre Protecció de la Legalitat Urbanística presentada pel Govern en aquest Parlament, el Grup Socialista hi ha

presentat més de vint esmenes, les quals han estat totes aprovades, ja sigui directament o a través de transaccionals. Podem dir que ens sentim satisfets del resultat de la Llei elaborada i que els nostres criteris hi han estat introduïts. Crec que podem dir que la Llei, a través del debat parlamentari, ha millorat sensiblement i no solament amb les aportacions del nostre Grup.

Mitjançant aquesta Llei, amb una bona gestió, es poden arribar a ordenar, en un temps relativament curt, moltes urbanitzacions en curs d'execució que, tenint el projecte de plans parcials aprovat, no han acabat o no han realitzat la infraestructura de serveis i equipaments, i que poden arribar, en els casos més greus, a reduir les superfícies urbanes dels plans.

No obstant els greus problemes, el caos de les urbanitzacions privades, tant industrials com residencials, realitzades els últims anys del règim anterior, no es pot solucionar amb el simple fet de la promulgació d'una llei, per bona que aquesta sigui. Cal acabar de completar el cicle legislatiu i cal, en especial, una gestió decidida de l'Administració.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? *(Pausa.)* El senyor Margalef té la paraula en nom del Grup de Centristes.

El Sr. MARGALEF: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en nom del Grup parlamentari de Centristes em dirigeixo a tots vostès per explicar el vot afirmatiu donat globalment a aquesta Llei, ja nova Llei, pel Grup que represento.

Entenem que la Llei sobre Protecció de la Legalitat Urbanística és una eina enormement pragmàtica i oportuna, donada la realitat urbanística existent a Catalunya. Tots sabem que la nostra societat és en gran part urbana i que hi ha una gran demanda de residències secundàries, la qual és molt forta. El Grup Centrista entén que en l'aplicació d'aquesta Llei s'han de retallar, o millor dit, eliminar, els abusos d'alguns promotors d'urbanitzacions, així com evitar la tolerància —tolerància, és clar, entre cometes— de l'Administració, respectant els drets adquirits dels propietaris de parcel·les. Però tampoc no és bo caure en el que vam anomenar la «llei del pèndul», i així s'hand'evitar mesures excessivament restrictives, que limitarien la iniciativa privada i, consegüentment, col·lapsarien la ja malparada activitat en el sector de la construcció.

El Grup parlamentari de Centristes celebra aquesta iniciativa del Consell Executiu, per mitjà del Departament de Política Territorial i Obres Públiques, així com la voluntat positivista de tots els Grups presents en aquesta Cambra, expressada en el treball realitzat, tant en Ponència com en Comissió. Però, en tot cas, el Grup parlamentari de Centristes voldria qualificar aquesta Llei com a transitòria, esperant que, en virtut de la competència exclusiva que ens confereix l'article novè, punt 9, de l'Estatut de Catalunya, es pugui dictar una llei més omni-comprehensiva de tots els aspectes urbanístics que, donat el caire específic d'aquesta Llei aprovada, no ha pogut tenir en compte.

El Grup Centrista se sent satisfet del treball realitzat, tant en Ponència com en Comissió, ja que han estat aprovades, ja sigui íntegrament o transaccionades, la majoria de les esmenes presentades, i, per tant, enténem que el treball ha estat molt positiu. Acabo dient que és bo tenir aquestes iniciatives, però entenc jo que seria bo agafar les màximes competències que ens permet l'Estatut i millorar el que es pot millorar de la legislació vigent a nivell estatal.

Per tant, moltes gràcies per la seva atenció. Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? *(Pausa.)* El senyor Borja en nom del Grup parlamentari del Partit So-

cialista Unificat.

El Sr. BORJA: Moltes gràcies, senyor President. Senyors Diputats, senyores Diputades, molt breument, només per dir que el nostre Grup està satisfet d'aquesta Llei, perquè pensa que s'ha fet una bona llei. No m'estendré en raons que s'han donat, que són vàlides. Ens trobem davant d'un problema important, d'un problema important per a la nostra collectivitat, i aquesta Llei dóna instruments per a resoldre aquest problema.

Ja és bo que un Parlament —és un signe de normalització democràtica i autonòmica—, que un Parlament faci lleis com aquesta, i el que voldríem és que es fessin moltes lleis com aquesta, que s'han fet a partir d'una òptica que a mi em sembla adequada, perquè és utilitzar la legislació general de l'Estat en un camp en què aquesta legislació té molts aspectes vàlids, —fins i tot malgrat que ve del sistema polític anterior és una llei, la legislació del sòl que és molt utilitzable en molts aspectes—, però al mateix temps sense renunciar en cap moment, ni explícitament ni implícitament, a la competència exclusiva de la Generalitat de Catalunya en el terreny d'urbanisme, en el terreny de política territorial, de política de sòl. Hauríem volgut potser que la Llei hagués anat una mica més enllà, que hi hagués hagut una mica més d'imaginació, d'ambició, però pensem que s'ha fet una Llei útil. De la nostra part vam presentar quaranta-quatre esmenes, quaranta-quatre esmenes que, en la seva majoria van ser o acceptades o transaccionades, i només dotze han arribat al Ple. Pensem que també, des del punt de vista del treball del Parlament, es demostra que una llei complicada, una llei difícil, una llei tècnicament complexa, si hi ha un treball en Ponència i en Comissió, pot arribar molt feta al Ple, i el Ple ha de ser, sobretot, per a resoldre aquells últims problemes que no s'han pogut resoldre, i sobretot per a aprovar públicament, políticament, una llei. Una llei que, d'altra banda, estem convençuts que és només una primera pedra, és només una peça d'una eina molt més gran que cal fer perquè a Catalunya es pugui fer una política territorial i una política urbanística amb instruments legals, creats, generats en aquest Parlament.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Grup d'Esquerra Republicana té la paraula, per a explicació de vot, el Diputat senyor Hortalà.

El Sr. HORTALÀ: El Grup d'Esquerra Republicana, senyor President, senyores i senyors Diputats, se sent satisfet per l'aprovació d'aquesta Llei. Creiem que serà un instrument útil per a posar ordre en aquest món més aviat irregular de les urbanitzacions, on massa sovint hi està també massa present la idea del lucre desmesurat.

Esquerra Republicana ha presentat —va presentar al seu dia— vint esmenes al Projecte de Llei. D'aquestes vint esmenes, set varen ser admeses, vuit transaccionades, dues varen ser retirades i tres han passat a la consideració del Ple. D'aquestes tres, la que fèiem a l'article 23 ha estat aprovada mitjançant una transaccional, que a nosaltres ens preocupava perquè hi podia haver, no només problemes pel que fa a la implicació constitucional de l'article 149 punt primer, apartat 18, sinó també perquè hi podia haver —de fet hi havia— una infracció evident de l'article 137 de la Llei de Procediment Administratiu. L'altra esmena, d'aquestes que s'han presentat al Ple, vostès ho han vist, ha estat retirada, i la tercera ha estat aprovada per majoria.

Amb aquesta Llei, darrerament, i amb la corresponent discussió, ens preocupava, tal com es va presentar el projecte inicial, la redacció definitiva de l'article 4. En el projecte inicial,

nosaltres enteníem que les mencions que es varen fer a l'article 1830 del Codi Civil hi estaven de més, hi eren sobreres, i que la redacció, tal com ara ha quedat, després de la supressió de l'apartat segon —d'altra banda obvi, perquè el capital de les empreses promotores i organitzadores, de les empreses i persones jurídiques, es pot trobar perfectament al Registre Mercantil—, tal com ha quedat en funció només del primer punt no és sinó una constatació a nivell de Catalunya del que presuposa l'article 74, punt primer, apartat f del Reglament de Planejament, aprovat per Decret del 23 de juny de 1978.

En definitiva, senyor President, senyores i senyors Diputats, ja ho he dit abans, estem satisfets per aquesta Llei, perquè creiem que ajudarà positivament a suprimir molts dels abusos que fins ara s'han comès.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Per a explicació de vot té la paraula el Diputat senyor Pont i Puntigam, en nom del Grup de Convergència i Unió.

El Sr. PONT: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup ha votat d'acord amb les condicions bàsiques d'assegurar poder tenir una llei que faci que el planejament pugui ser previ en la urbanització i en l'edificació i que hi hagi una coordinació entre els ens locals i la Generalitat —el Conseller senyor Cullell, en fer la presentació de la Llei, havia ja anunciat aquests dos temes.

Aleshores, nosaltres, en explicar el nostre vot, voldríem aprofitar l'oportunitat per a donar les gràcies a tots els Grups de la Cambra que en treball en Ponència van, m'atreveixo a dir, millorar el mateix text inicial en molts punts; es van poder recollir molts aspectes amb una visió més àmplia, i això fa que el nostre Grup estigui molt satisfet de la manera com el Projecte ha sortit d'aquesta Cambra aquesta tarda, i, repeteixo, donem les gràcies a tots els Grups parlamentaris.

Després, també, en explicar el nostre vot, hem de dir que, parcialment, ens dol no haver pogut acceptar algunes esmenes perquè tractaven de temes que són realment un problema del nostre país. Per exemple, el tema dels horts, que pot ser anecdòtic però que té una transcendència als voltants de Barcelona, en aquestes zones més congestionades; el tema dels plans parcials, que no tenen reserves dintre del seu propi territori; el tema dels concerts; el tema del secret professional. Són temes que són vigents i que haurà de resoldre aquest Parlament. El que, evidentment, no podia ser era fer-ho tot amb una única llei, la que avui hem aprovat. Si volíem fer un tractament acurat i específic d'aquests temes, com ha dit un altre il·lustre senyor Diputat abans, no hi havia més remei que afrontar-ne avui una part, que és el que hem fet.

Finalment, no m'escauria de dir tampoc, de voler ésser triomfalista, en explicar aquest vot. Avui hem fet una Llei de què, repeteixo, el nostre Grup n'està molt satisfet, n'estem molt contents. Però estariem també d'acord amb el que ha dit un altre il·lustre Diputat fa un moment, que la Llei de l'any 56 ja era una bona Llei del sòl i que el problema que ha tingut ha estat la seva realització, portar-la a la pràctica.

Aleshores, en aquest cas, som en el mateix punt. Hem fet en aquest Parlament, penso, una bona Llei, però depèn de la voluntat política, sobretot de tots els ens locals i també, evidentment, en la part que li toca, del Consell Executiu, de la Generalitat, en el seu aspecte d'administració de Catalunya, el fet que es pugui portar a terme.

Res més.

Moltes gràcies, senyor President.

Moció subsegüent a la interpellació sobre la reglamentació dels criteris de distribució dels fons continguts en els conceptes previstos al Capítol IV del Pressupost de la Generalitat

El Sr. PRESIDENT: Senyores i senyors Diputats, havent acabat les explicacions de vot, passem ara al segon punt de l'ordre del dia que és la moció subsegüent a la interpellació sobre la reglamentació dels criteris de distribució dels fons continguts en els conceptes previstos al Capítol IV del Pressupost de la Generalitat, interpellació presentada pels Diputats senyors Lluís García i Lluís Armet, del Grup Socialista.

Per a defensar la moció té la paraula el Diputat senyor Armet.

El Sr. ARMET: Senyor President, senyores i senyors Diputats, la moció que ha presentat el Grup Socialista ve com a conseqüència de la interpellació que en la proppassada sessió del Ple d'aquest Parlament vaig tenir l'honor de presentar davant la Cambra.

Voldria recordar molt breuement els criteris que ens porten a aquesta moció, abans d'exposar-ne el contingut. Recordar l'obligació que hi havia en el Pressupost de la Generalitat de Catalunya per al 1981 que en el termini de dos mesos, a partir de la seva aprovació el Consell Executiu informés la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost del Parlament de la reglamentació dels criteris de distribució dels fons continguts en els conceptes esmentats. Aquesta és una partida important, d'uns 8 300 milions de pessetes, el Capítol IV, el Capítol de subvencions, i li calia una regulació. També recordar que tots els Grups parlamentaris coincidien en aquesta esmena transaccional, en el si de la Llei de Pressupostos, perquè consideraven que era una esmena cautelar, per tal de no donar un xec en blanc a la política de subvencions duta a terme pel Consell Executiu. Constatació dels fets *a posteriori*. Primera constatació: incompliment que en el termini de dos mesos en què aquesta documentació no s'ha presentat en la Cambra. Segona constatació: anàlisi detallada de cadascuna de les subvencions que cada Conselleria de la Generalitat ha anat desenvolupant mitjançant ordres, i en aquest sentit podem dir que els criteris emprats per cada una d'elles són absolutament diferents. Són, per tant, criteris que, si més no, vénen presidits per la subjectivitat de cadascuna de les Conselleries i no hi ha pas una normativa que pugui donar coherència a la política de subvencions. Aquesta subjectivitat quan es parla de subvencions, és un criteri que nosaltres considerem greu perquè, indubtablement, es posa en dubte el prestigi del Consell Executiu quant a la seriositat administrativa amb què desenvolupa les seves tasques. Crec també —i així va ser, si més no, presentat quan nosaltres vàrem parlar d'aquesta interpellació a bastament amb el Conseller senyor Trias Fargas— que es va poder demostrar, document amb document, com cadascuna de les ordres responia a criteris diferents, que és la crítica tradicional que nosaltres hem vingut fent al Consell Executiu: que en determinats aspectes hi ha Conselleries que compleixen una certa lògica o una certa normativa o, si més no, una normativa que pot venir presidida per l'objectivitat, mentre hi ha altres Conselleries que no ho fan. És a dir, no hi ha una política de coordinació, i aquesta política de coordinació, en el camp concret de les subvencions pressupostàries, ha de venir presidida, o, si més no, coordinada, pel Conseller d'Economia i Finances que hi té una responsabilitat central com a ministre responsable de l'execució del Pressupost. Això ho vàrem criticar en la presentació del Pressupost per al 1981, això ho critiquem *a posteriori* en el tema de les subvencions.

En quina situació ens trobem en aquests moments? El Pressupost està a punt de cloure's. El Pressupost, per tant, ja és quasi en via d'execució definitiva. En aquest Parlament no ha estat presentada aquesta normativa de subvencions; les subvencions s'han fet de forma dispersa, descoordinada i subjectiva per a cadascun dels Departaments.

Davant d'aquesta situació, nosaltres ens veiem obligats a presentar una moció i què diu aquesta moció? Aquesta moció el que diu són —i perdonin l'expressió, senyors i senyores Diputats— obvietats administratius, però ja vaig assenyalar l'altre dia en aquest Ple que dissortadament a nosaltres ens toca fer una doble posició en el si d'aquesta Cambra: una, el legítim posicionament polític de defensa de les nostres posicions com a socialistes; i l'altra, evidentment, tot un conjunt d'elements de correcció formal, elemental, que correspondrien, evidentment, a la tasca de l'Executiu, sigui l'Executiu de qualsevol color polític a Catalunya.

La moció nostra diu, exactament: «El Parlament acorda que el Consell Executiu desenvoluparà reglamentàriament, mitjançant un decret, en el termini d'un mes, els requisits de general aplicació per a l'atorgament de les subvencions contingudes en el Capítol IV del Pressupost de la Generalitat, en base als criteris següents...» Aquí demanem l'exigència, i em sembla que tenim tota la raó i estem legitimats moralment per a fer-ho, a partir de l'incompliment i de la demostració que no s'ha produït la més mínima coherència en la dotació de subvencions, estem legitimats, per tant, a demanar que hi hagi un decret, un decret de criteris, requisits generals en el cas de les subvencions, i en el termini d'un mes. Sabem que no tindrà aplicació en el Pressupost del 1981, però, si més no, obrim una via d'objectivitat que permet, si més no, la coordinació dels Departaments de la Generalitat de Catalunya, concretament del Consell Executiu, en aquest cas.

Es diu que no es podrà concedir cap subvenció si no es convoca prèviament en el *Diari Oficial de la Generalitat* i es faran constar uns requisits que s'assenyalen en aquesta moció. Aquests requisits són requisits mínims. Com vaig anunciar l'altre dia: definició de les activitats subvencionades, condicions que s'exigiran per a tenir accés a la subvenció, dades i documentació que haurà de presentar el sol·licitant, termini per a la presentació de les sol·licituds, la composició del tribunal i el termini per a l'adjudicació, etc., és a dir, temes que són absolutament elementals i d'exigència, per tant, necessària, per a exercir l'atorgament de subvencions.

També es parla, no solament dels elements de concurrència i publicitat com a garanties sinó també d'aquells mecanismes de control per a l'acompliment de les subvencions. En el cas que l'activitat subvencionada no respongui a la seva finalitat, podrà ser revocada i, així mateix, també es parla que ha d'haver-hi una justificació documentada del control del compliment per part de l'adjudicatari del destí dels fons que se li havien subvencionat. També s'assenyala un altre criteri que em sembla important, que es diu clarament que «quant a les transferències corrents a famílies, a igualtat de les restants condicions exigides —que poden ser condicions genèriques específiques— es consideraran de caràcter preferent les sol·licituds que presentin una renda familiar inferior». Òbviament em sembla que aquest és un criteri que, si més no, no correspon a criteris partidistes, sinó que correspon a criteris elementals, que a igualtat de condicions es tinguin presents les situacions de renda familiar inferior.

El Grup Socialista voldria assenyalar que amb aquesta moció nosaltres no fem res més que intentar donar coherència a un Consell Executiu que, en aquest cas, ha actuat sense la co-

herència mínima en l'exercici de la seva facultat quant a l'atorgament de subvencions; que no estem satisfets de fer aquesta política. Jo vaig dir molt clarament que el Grup Socialista no vol mai haver de dir en aquest Parlament que es pot actuar amb criteris de subjectivitat o, anant més enllà, dir que es podria actuar amb criteris de repartidora indiscriminada. El Grup Socialista no vol haver de dir això, i en aquest sentit exigeix una objectivitat escrupolosa en l'exercici de les subvencions. I tots sabem que els Capítols del Pressupost, tant el Capítol IV, com el Capítol VII, poden donar un xec en blanc en l'exercici de les funcions governamentals i, per tant, la missió d'aquest Parlament és un control escrupolós i res millor que tenir uns criteris clars, objectius, admesos per tots aquests Grups, per tots els Grups parlamentaris d'aquesta Cambra, i em sembla que tots convindran amb nosaltres que aquí no es tracta de fer un exercici d'oposició, sinó de posar negre sobre blanc, aspectes que calia que el Consell Executiu hagués desenvolupat. I, per tant, podríem dir que no estem contents per veure'ns obligats a presentar aquests tipus de posicionaments i, des d'aquest punt de vista nosaltres hem presentat aquesta moció que esperem que tingui una acollida en la Cambra, que no correspon, com he dit al principi, a cap alternativa de tipus polític, sinó a criteris elementals d'administració pública, i volem, no que l'Administració de la Generalitat sigui exemplar —no és aquest el nostre objectiu—, sinó que cobreixi, evidentment, aquests mínims, i si pot ser algun dia pugui dir-se que és una Administració que supera les cotes normals de l'Administració pública i no està per sota d'aquestes cotes normals.

Gràcies senyor President; moltes gràcies senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Sobre aquesta moció han presentat esmenes els Grups d'Esquerra Republicana, i el Grup de Centristes. Aleshores, correspon de parlar ara als Grups esmenants.

En nom del Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula el Diputat senyor Fornas.

El Sr. FORNAS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, com que aquí, en aquest moment no es fa un debat de política de subvencions, perquè aquesta ve determinada per la Llei de Pressupostos, i el que s'està discutint són les formes d'aplicació concreta que ha de fer el Consell Executiu de les disposicions previstes en el Capítol IV de la Llei, que varem aprovar en el seu dia, nosaltres creiem que és evident que correspon al Govern, amb les facultats que li atorga el Pressupost, d'establir uns criteris de distribució dels fons. Però també convé que s'expressin les cauteles necessàries, en qualitat de garantia dels fins, pels quals han estat atorgades.

Tant el Grup interpellant com el Conseller d'Economia i Finances, en el darrer Ple d'aquesta Cambra i ara en aquesta sessió el Diputat senyor Armet, varen expressar les seves opinions i les seves posicions que jo diria que no han estat contradictòries i que per camins diferents volen arribar al mateix destí.

El Diputat senyor Armet va demanar claredat absoluta, transparència, publicitat i control posterior en tots els diferents graus del procediment de concessió d'una subvenció; però el Conseller senyor Trias també afirmava en la seva resposta a l'interpellant que totes aquestes condicions el Govern les compleix en cada cas d'acord amb les diferents característiques de la subvenció, però que els criteris per a donar subvencions varien segons els casos. Interpellant i interpellat, Diputat i Conseller, ens varen donar proves de criteris més bons i menys bons, segons fossin els propis o els de l'altre, amb

ordres i decrets que el senyor Armet ens deia que no concordaven i que el senyor Trias ens manifestava que en cada cas responien a les diferents formes d'aplicació de les subvencions corresponents.

Nosaltres, el nostre Grup, creiem que és bo de saber el què passa i que cadascú s'expliqui. Aquestes interpellacions nosaltres creiem que contribueixen a clarificar els mecanismes de l'Administració catalana, per veure com anem avançant en les nostres institucions.

Amb el que no estem d'acord és que s'exageri i es faci una reglamentació excessiva i restrictiva i que tot quedi en una uniformitat generalitzada de l'Administració pública i que falti aquella flexibilitat necessària perquè les possibilitats dels ciutadans no quedin limitades per un burocratisme encarcerat. Som partidaris, sí, de cauteles. Ho hem demostrat en aquesta Cambra i en les nostres intervencions; però també som partidaris que l'Executiu —i no per això creiem, en aquest moment, només fem la defensa de l'Executiu— pugui governar i prendre les seves responsabilitats, perquè en darrer terme ha de retre comptes a la Cambra. És per això, doncs, que la moció subsegüent a la interpellació al Govern feta pel Grup dels Socialistes, que estem debatent, ens mereix l'aprovació, per tal com pot significar una recomanació a l'Executiu, perquè assumeixi uns requisits d'aplicació general a l'atorgament de subvencions i pot significar que els criteris que hi són indicats, corresponen a les necessàries cauteles perquè hi hagi imparcialitat del ciutadà i control per l'Administració.

El que crec, creiem el meu Grup, és que l'exigència d'una reglamentació generalitzada per a l'atorgament de tota mena de subvencions no seria eficaç, atesa la disparitat característica en aquests tipus de fons a distribuir i que, com he dit al començar, la seva funcionalitat ve determinada per la Llei de Pressupostos. I per tant —acabo, senyores i senyors Diputats— diem que nosaltres, en la línia de les esmenes que hem presentat, acceptaríem una esmena transaccional que anés en el sentit que hem expressat i, en aquest cas, la votaríem afirmativament.

Gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Per l'altre Grup esmenant, el Grup de Centristes? Té la paraula el senyor Pedrós per a defensar les seves esmenes.

El Sr. PEDRÓS: Senyor President, senyores i senyors Diputats. Bé, si no hi hagués problema d'ordre, senyor President, nosaltres preferiríem considerar o defensar, explicant les dues esmenes a la vegada, perquè van molt unides l'una amb l'altra.

El Sr. PRESIDENT: No hi ha problema.

El Sr. PEDRÓS: Bé, nosaltres, el Grup de Centristes de Catalunya, hem de dir que ens sembla molt encertat i oportú el document que ens sotmet, sota la forma ara de moció, el Grup parlamentari Socialista.

Ens sembla bé perquè és clar que hem estat dient i demanant en els debats de la Comissió de Pressupostos, i després en aquest mateix Ple del Parlament, transparència i publicitat. És clar que la transparència i la publicitat sí que se'ns han donat, i hem anat seguint amb molta atenció les diferents disposicions normatives que han aparegut en el *Diari Oficial de la Generalitat* respecte a aquest tema.

D'altra banda, i conscients que és molt important la quantia global del Pressupost de la Generalitat actual, i suposo que en els exercicis següents es produirà amb la mateixa importància relativa i, potser quantitativament en termes absoluts, encara amb xifres molt més importants, el que ens ha preocupat és que no hi ha —entenem— prou homogeneïtat en els criteris aplicats per a l'atribució i distribució de les dites subvencions.

Aleshores, nosaltres, sense anar —com no ho fem mai— a

demanar un intervencionisme molt assenyalat, sí que creiem que és necessari establir unes determinades cauteles. Cauteles mitjançant la fixació reglamentària concreta, i a través d'un decret, precisament, fixant aleshores de quina manera hi ha d'haver uns determinats criteris. No estem lligant de mans el Consell Executiu, amb la nostra posició; estem intentant dir-li-ho, perquè és ell qui redactarà el decret; li fem un mandat perquè faci un decret. Només li assenyallem uns determinats criteris; però creiem que la modalitat del decret és realment important perquè, d'aquesta manera, els criteris quedaran establerts amb una homogeneïtat mínima, aquella que el Consell Executiu aprecii en funció dels criteris dels quals aquí li fem suggeriment, a fi i efecte que, aleshores, tots aquests atorgaments de fons, que són molt importants, puguin anar amb uns criteris que estan en una línia de completar la seriositat, la transparència, la publicitat, el coneixement apriorístic durant el temps de l'atorgament, i després el seu judici i el seu coneixement de com s'han aplicat els fons rebuts, etc.

Per tot això, nosaltres subscrivim, però hi fem dues esmenes —de les quals tenen coneixement els senyors Diputats—, en el sentit d'afegir entre el segon i el tercer dels criteris, dins l'apartat a) de la moció del Grup parlamentari Socialista, les quanties i els criteris per a la seva fixació, perquè seguint, per exemple, l'atorgament dels ajuts a la investigació, hem vist que s'han donat quanties realment molt diferents, possiblement atenent a criteris i a necessitats prou justos. Però creiem que, d'alguna manera, això no es pot deixar a l'atzar de la interpretació quotidiana, sinó que hi hauria d'haver uns mínims criteris bàsics, preestablerts, que els estableixi el Consell Executiu, precisament, mitjançant aquest decret del qual tindrem tota publicitat, després de la seva publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat*. I també fèiem una esmena, i jo diria que potser de naturalesa tècnica, que és l'única que semblava preocupar-nos, el que passa és que la tercera esmena, aleshores, incideix d'alguna manera en la quarta del Grup d'Esquerra Republicana, i jo no vull perjudicar ara res d'això. A nosaltres, igual que a Esquerra Republicana, ens semblava que els últims dos criteris, que parlen de composició del tribunal i termini de resolució pel tribunal, creiem que hi ha casos en què no és possible que la subvenció s'atorgui precisament per un tribunal. Pot ser una determinada especificació administrativa, un determinat departament, un determinat senyor, un determinat òrgan.

Nosaltres creiem que la paraula «òrgan», que nosaltres posem en comptes de «tribunal», d'alguna manera està suplint el que creiem que seria, potser, una petita insuficiència, que millora tècnicament el text. I només voldria recordar que, quan parlem d'òrgan, l'òrgan tant es refereix a un òrgan unipersonal com a un òrgan col·lectiu, amb la qual cosa em sembla que, de tota manera, estem acollint —ho deia amb una altra paraula i amb una altra sortida—, amb aquest afegiment d'un criteri i amb aquesta precisió terminològica, substituint la paraula «tribunal» per «òrgan», la nostra posició respecte a aquest tema.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun dels Grups no esmenants desitja intervenir en el debat? (Pausa.) El senyor Subirà, en nom de Convergència i Unió.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, per a fixar la posició del Grup de Convergència i Unió sobre la moció que ens ocupa.

En començar aquesta fixació de posició del nostre Grup, em veig obligat, abans de res, a constatar que la moció que ha presentat el Grup Socialista és un exemple que podríem qualificar

d'arquetípic d'allò que se'n diu inflar un globus. I, evidentment, inflar-lo només amb vent. Llavors, s'infla el globus i davant del públic, amb gran prosopopeia, es punxa.

Efectivament, en la Llei de Pressupostos de 1981 hi ha una disposició addicional que demana al Consell Executiu que informi la Comissió d'Economia i Finances dels criteris de distribució dels conceptes del Capítol quart.

Bé, el Consell Executiu podria adoptar dues línies, a partir d'aquest moment: una línia era intentar produir una disposició de caràcter general, però molt ajustada, és a dir que ajustés molt els criteris de concessió, amb la qual cosa s'incorria en dos perills importants: és a dir, hi ha dues causes per les quals aquesta via era molt difícil i, segurament, no pràctica.

La primera raó és per l'especificitat de cada una de les subvencions, i l'altra raó és per les característiques variadíssimes dels ens perceptors de les subvencions. Aquests dos fets, aquestes dues causes o raons que fan difícil fer una disposició molt ajustada, de fet tenen la seva manifestació en el fet que no existeix en l'actual ordenament jurídic de l'Estat. Per exemple, fa pocs dies un dels senyors Diputats signants de la moció ens cantava les excel·lències —i segurament tenia raó— de les Administracions centenàries; doncs bé, una d'aquestes Administracions centenàries —la de l'Estat— resulta que en el seu ordenament no té cap disposició del tipus que es demana, si exceptuem, només, si exceptuem l'article 80 de la Llei General Pressupostària, que és de compliment per part de la Generalitat, d'acord amb la Disposició Transitòria Segona de l'Estatut, mentre no es legisli altrament, que diu exactament: «Artículo 80. Cuando las órdenes de pago libradas con cargo a los presupuestos generales del Estado correspondan a subvenciones en favor de entidades públicas o privadas, empresas o personas en general, sus perceptores vendrán obligados a justificar, en la forma que reglamentariamente se determine, y ante el Ministerio de Hacienda, la reglamentación de los fondos recibidos.»

I, evidentment, en tots i cada un dels decrets, o de les ordres, millor dit, que ha dictat l'Executiu durant aquest període de temps, aquesta disposició, aquest article 80, s'ha complert escrupolosament.

L'altra alternativa d'actuació del Consell Executiu, que és la que es va adoptar, la que va adoptar, era, jo diria, molt més pràctica; segurament obeïa a una filosofia molt més saxona del tema, en el sentit d'anar, en la pràctica, emetent disposicions. Emetent disposicions, amb la transparència que la publicitat en el *Diari Oficial* dona a aquests temes; emetent disposicions d'acord amb una tònica de bona i sana administració pública, recollint —i això ho demostraré— la totalitat dels aspectes que la moció ens proposa. I he dit que ho demostraré.

Bé, però, abans deixin-me dir una cosa. Aquesta segona línia d'actuació culmina en l'acord que pren el Consell Executiu el 15 d'octubre de 1981, i del qual dona compte al Parlament en document que té la data d'entrada, etc., definint el marc general congruentment amb la pràctica que ha anat desenvolupant durant aquests mesos.

Vol dir, vol dir que aquesta segona línia consisteix a fer una pràctica de bona administració, una pràctica d'administració assenyada i, a continuació, recollir, en un marc general, les coses que realment es poden recollir i que donen cabuda a la pràctica que s'ha anat desenvolupant. Per tant, determinen que en el futur es continuarà fent en aquesta línia.

El senyor Armet ens ha afirmat que —disposicions en mà— es veu que no hi ha un criteri i que, disposicions en mà, un s'adona que hi ha criteris diferents, dispersos, etc. Doncs, jo, corrent el risc d'avorrir els senyors Diputats, no puc menys que

intentar comprovar això, aquesta afirmació, amb fets.

Jo faig l'afirmació contrària. Jo dic que no s'ha fet cap disposició en la qual no es tinguin en compte tots els arguments, tots els punts que en la moció socialista se'ns proposen. I ho repassarem:

Esports. Decret 235 del 1980. Aquest Decret dicta normes per a les subvencions per a la construcció d'equipaments esportius. I en el Decret es contemplen els punts següents —prestin-hi atenció—: 1) Entitats que poden sol·licitar-les; 2) tipus d'instal·lació; 3) documentació necessària; 4) presentació de sol·licituds; 5) factors bàsics per a concedir-les; 6) taula de subvencions —els estalviaré els números—, factors de millora; comunicació de l'ajut; normes complementàries obligatòries per a rebre l'ajut, i, entre aquestes, obres per a subhasta, data assenyalada per a obertura de pliques, iniciació de les obres abans de tres mesos, seguiment i control de la Direcció General d'Esports, abonament de l'ajut per certificacions, la darrera certificació, que ha d'anar acompanyada per acta de recepció provisional i quatre fotografies; compromís de complir el pla d'utilització que motiva l'ajut, i finalment, l'article que determina que l'incompliment de qualsevol punt dels anteriors provoca la retirada de l'ajut.

A més a més, en aquest *Diari Oficial de la Generalitat*, que és el número 98, s'inclouen quadres de subvencions estàndard per metre quadrat, models de documents per a sol·licitar-la i, a més a més, un fulletó de la Direcció General d'Esports que dona publicitat, no només jurídica, no només la publicitat legal del tema, sinó que, a més a més, li dona aquella publicitat necessària perquè els possibles ens perceptors estiguin ben al corrent d'allò que tenen dret a percebre.

Presidència, també. Joventut: Ordre del 31 de desembre de 1980. Normes de sol·licitud i concessió de subvencions per a activitats juvenils durant l'any 1981. Es recullen, en aquesta disposició, finalitats de la subvenció, persones i entitats que poden sol·licitar-les, tipus de subvencions previstes, prioritats per a concedir-les, documentació necessària, presentació de les sol·licituds, tramitacions de sol·licituds, impresos, valoració per la junta d'avaluació, comunicació a les entitats respectives i, finalment, necessitat de justificació, per part de l'entitat subvencionada, de l'execució del programa.

Presidència, també. El CIRIT també —el Consell de Recerca—, Ordre de l'11 de juny de 1981 sobre beques i ajuts a l'estudi i a la recerca. Bases de la convocatòria, beques d'estudi a l'estranger, classes de beques i persones que s'hi poden acollir, import de les beques, compromisos dels sol·licitants —que són: dedicació exclusiva i informe trimestral—, manera de fer la sol·licitud, publicació de la concessió. B) Ajuts a l'estudi i a la recerca, classes d'ajut i persones que s'hi poden acollir, import de l'ajut, formes de pagament, termini de presentació, forma de presentació, avaluació per part del CIRIT.

Ensenyament. Ordre del 18 de maig de 1981. Convocatòria de subvencions per a la gratuïtat de l'educació especial a Catalunya. Que contempla: centres que la poden obtenir, àmbit d'aplicació, concepte i beneficiaris, ordre de prioritats, mòdul de subvenció, quantia de la subvenció, condicions de la subvenció, sol·licitud de la subvenció —forma, lloc i termini—, remissió de sol·licituds pels serveis territorials al Departament d'Ensenyament, resolució de les sol·licituds, trasllats i publicacions, obligacions dels subvencionats, control de la subvenció, vigilància dels serveis territorials, abonament de les subvencions i justificació de les subvencions també amb la clàusula de retirada en cas d'incompliment.

Ensenyament, també. Resolució del 21 de maig de 1981, per la qual es convoquen subvencions per a la construcció i

modificació d'equipament de centres privats d'educació professional a Catalunya.

En aquest cas es tracta de l'aplicació d'un reial decret, concretament de dos, millor dit, reials decrets, el 2808, del 1980, i el 2809. I, llavors, la resolució simplement contempla els centres que hi poden optar i la documentació necessària a presentar en la seva convocatòria, d'acord amb totes les altres normes dels reials decrets esmentats.

Ensenyament, també. Ordre de l'1 de juny de 1981, per la qual s'obre el termini de convocatòria per a la subvenció d'obres de transformació, ampliació i nova construcció de centres privats d'ensenyament general bàsic. Centres que hi podran concórrer, sol·licituds, dades legals, altres dades, tramitació d'acord amb l'Ordre ministerial —en aquest cas també d'acord amb una ordre ministerial— del 22 de gener de 1976.

Cultura. Ordre de primer d'octubre del 1980 creant la Comissió de Subvencions Culturals del Departament de Cultura, sol·licitud de les subvencions, entitats que hi poden concórrer, quantitat a la qual poden optar, justificació, declaració jurada de no haver sol·licitat subvenció pel mateix concepte, entitats preferents, informació per la Comissió de Subvencions, resolució de la Conselleria, lliurament efectiu de la subvenció i caducitat de la subvenció.

Cultura. Penso esgotar el temps que em permeti la Mesa perquè s'ha fet l'afirmació que les disposicions demostraven la manca de congruència, i jo crec, i el nostre Grup opina, que les disposicions mostren la congruència. Ordre del 27 de juliol de 1981, de Cultura regulant els ajuts econòmics a activitats teatrals de caràcter professional per a l'any 1981, companyies amb dret a l'ajut, factors prioritaris, activitats a realitzar amb la subvenció, sol·licitud, data, documentació necessària, concessió de la Comissió de Subvencions, seguiment i informe final dels qui han rebut ajut.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Diputat, si n'hi queden encara gaires, potser es podria limitar als títols, perquè el temps ha quedat exhaurit.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Molt bé, senyor President. No aclapararé més la Cambra amb aquesta tira de disposicions. Però en el mateix tenor n'hi ha 26, que són totes les que s'han fet. Bé, és clar, llavors resulta que tornem al text de la moció, i la moció diu: «Definició de les activitats subvencionades, condicions que s'exigiran per a tenir accés a la subvenció, dades i documentació que s'haurà de presentar, termini per a la presentació de les sol·licituds, composició del tribunal o l'òrgan adient en cada cas i termini de resolució.» Vaja, resulta que en aquest marc hi cap perfectament tot el que ha fet el Consell Executiu. Per tant, constatem —i no continuo llegint la resta de la moció, amb la qual estem d'acord—, per indicació d'esgotament del temps.

Bé, és clar, a mi em sembla que era absolutament indispensable fer això que he fet, perquè no solament s'ha parlat d'incongruència, sinó que també s'ha dit que la Generalitat era la repartidora. Senyors Diputats, això no és la repartidora, això és rigorós. Llavors, bé, què farem nosaltres davant d'aquesta moció? Què farem? Doncs, si el Grup proposant de la moció accepta aquelles modificacions, aquelles esmenes que signifiquen un retoc de defectes tècnics de la mateixa moció —que n'hi ha—, és a dir, el tema del tribunal i el tema de la quantia de les subvencions que s'han esmentat aquí, nosaltres votarem a favor de la moció, perquè resulta que estarem sancionant simplement el que el Consell Executiu ha anat fent i que coincideix, substancialment, amb la comunicació que el 15 d'octubre el Consell Executiu va fer.

Res més, senyor President, i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: El Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat no desitja intervenir en el debat. Aleshores, el Grup que ha presentat la moció, recull alguna de les esmenes proposades? *(Pausa.)* El senyor Armet té la paraula per a indicar-ho.

El Sr. ARMET: Senyor President, senyors i senyores Diputats, en aquest torn només, òbviament, puc assenyalar si recullo o no recullo. L'altre dia va haver-hi l'explicitació de les posicions. Lamento que no hi hagi el senyor Conseller. El debat que es va desenvolupar l'altre dia va ser sobre el sentit de la interpellació, les seves respostes i els torns consegüents. Jo em mantindré exclusivament en el que assenyalava el Reglament, en el sentit de dir quina esmena estem disposats nosaltres a admetre i quina esmena no estem disposats nosaltres a admetre.

En primer lloc, pel que fa a l'esmena del Grup parlamentari de Centristes, ens sembla a nosaltres que introduir el criteri «quanties i criteris per a la seva fixació» és una millora, sens dubte, de la moció, i per tant nosaltres la inclouríem en el si de la moció. L'esmena també del Grup de Centristes, pel que fa referència al canvi de l'expressió «tribunal per òrgan» ens sembla a nosaltres que no solament és correcta sinó que indubtablement evita algun tipus de conflicte d'interpretació que es podria produir en relació amb aquest tema. I, des d'aquest punt de vista, pel que fa a l'esmena número 4, d'Esquerra Republicana de Catalunya, que anava en la mateixa direcció, possiblement en aquest cas és millor admetre la de Centristes, perquè crea un criteri més ampli d'interpretació en el sentit que l'òrgan pot ser personal o col·legiat; en canvi, l'esmena concreta d'Esquerra Republicana també s'hauria pogut admetre, però creiem en aquest cas que és més correcte de donar més amplitud a aquest mandat, que era l'esperit de la moció.

Quant a l'esmena número 1, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, concretament —i se'ns ha parlat d'una esmena transaccional que no sabem quina és; o potser s'ha dit que estava feta amb un esperit transaccional, si ho he entès bé, des del punt de vista de la lectura profunda del que s'ha dit—, podríem dir molt clarament que nosaltres no admetem aquesta esmena per una raó molt senzilla; perquè lògicament l'evolució dels fets, és a dir, l'incompliment, la no comunicació, el paper que se'ns comunica de com es donen les subvencions, indubtablement l'anàlisi —i aquí no som en aquests moments per debatre l'anàlisi de les subvencions concretes, no és aquest el tema—..., però es fa del tot necessari el plantejament de l'exigència que en el termini d'un mes el Consell Executiu presenti un decret. I, en aquest sentit, el mandat d'aquesta moció per aquest Parlament, considerem que és fonamental mantenir-lo, i no deixar el text obert, que ens planteja en aquest cas l'esmena número 1, d'Esquerra Republicana de Catalunya, en el sentit de dir que en aquesta política es tindran en compte els criteris següents, que indubtablement és tornar a deixar una obertura, sense una obligació de l'Executiu d'anar a una concreció via decret, que després, lògicament, inspiraria el desenvolupament de cadascuna de les ordres de cada Departament de la Generalitat de Catalunya.

Per tant, senyor President, nosaltres admetriem les esmenes números 2 i 3. Creiem que l'esmena número 4 queda recollida en l'esperit, i l'esmena número 1, d'Esquerra Republicana de Catalunya, no seria admesa pel Grup Socialista.

Moltes gràcies, senyor President. Gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Passem, doncs, a votació el text de la moció amb la inclusió de les esmenes 2 i 3 del Grup Centrista.

(El senyor Fornas s'aixeca per parlar.)

El Sr. FORNAS: Nosaltres demanaríem que es votés separatament la introducció de la resta de la moció.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Aleshores, passem a votació el paràgraf introductori, és a dir, des de «el Parlament acorda» fins a «criteris següents». I després votarem els paràgrafs següents, amb les esmenes admeses pels presentants de la moció.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text de la moció, amb el seu primer paràgraf, des de «el Parlament acorda» fins a «els criteris següents», que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

El text ha estat aprovat per 107 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció.

I passem ara a votar la resta de la moció, és a dir, els punts a, b i c, amb les esmenes acceptades pel Grup que ha presentat la moció.

Els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

Els tres darrers punts, els punts a, b i c han quedat aprovats per la unanimitat dels presents.

**Moció subsegüent a la interpellació sobre la participació
de les organitzacions patronals i les centrals sindicals
en la política de reconversió de sectors industrials
en crisi**

Passem ara al punt següent de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació sobre la participació de les organitzacions patronals i les centrals sindicals en la política de reconversió de sectors industrials en crisi, presentada pel Diputat senyor Garcia, del Grup Socialista. El senyor Garcia té la paraula per a defensar la moció.

El Sr. GARCÍA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, per defensar la moció subsegüent a la interpellació sobre la participació de les centrals sindicals i les organitzacions patronals en la reconversió dels sectors industrials en crisi, especialment, en aquest cas, en el pla de reconversió de la indústria tèxtil.

Penso que no cal que torni a recordar l'enorme importància que té per a Catalunya la reconversió de la indústria tèxtil, perquè en el curs de la interpellació que vaig fer al Conseller d'Indústria i Energia en el passat Ple va quedar —penso que hi va quedar— suficientment clara i totes les senyores i senyors Diputats en són conscients. La moció que presento en nom del Grup Socialista conté tres aspectes, que vénen a definir la posició política del meu Grup parlamentari en relació amb els processos de reconversió de la indústria tèxtil. El Grup Socialista considera que el Consell Executiu de la Generalitat, malgrat que aquest Parlament ha aprovat, podríem dir ja des de la seva constitució, diferents propostes de resolució que fan referència a la defensa plena de competències de l'Estatut en l'àmbit de l'article 12.3.1 pel que fa al desenvolupament i execució a Catalunya dels plans establerts per l'Estat per a la reestructuració de sectors industrials...

És evident, almenys per al Grup que represento en aquest moment, que, entre altres característiques del Consell Executiu, que no vull qualificar des d'aquesta tribuna, en destaca una especialment: la poca consideració, o, millor dit, el constant retard en la consideració de les propostes de resolució que ha aprovat aquest Parlament. Avui ens trobem que podem dir que el Consell Executiu no ha actuat amb la sufici-

ent diligència, com expressa el nostre primer punt, per tal d'evitar allò que ja era previsible, senyors i senyores Diputats, quant al decret de reconversió del 6 de juny, decret de reconversió dels sectors industrials, que en el seu article cinquè envaeix les competències de l'Estatut d'Autonomia pel que fa referència al desenvolupament i execució dels plans de reconversió.

Ja en aquest decret —decret que es pot considerar com la política industrial de reestructuració, o de reconversió, millor dit, de sectors industrials—, ja en aquest decret, de data 5 de juny, podem observar com hi ha una invasió de competències, explícita al seu article cinquè, que fa referència al fet que els òrgans de reestructuració són contemplats als diferents plans produïts pel Ministeri d'Indústria i Energia de l'Administració de l'Estat.

D'altra banda, el Consell Executiu també coneixia de forma explícita el procés de negociació que estaven portant les centrals sindicals, l'Administració, les organitzacions patronals per tal de trobar un pla de reestructuració que donés solució avui a la greu situació de la indústria tèxtil, fonamentalment de la indústria que és arrelada a Catalunya.

En aquesta situació, ens hem trobat que el Consell Executiu ha aplicat, mitjançant un decret i una ordre, un procediment d'actuació que des del nostre punt de vista, tot i que el decret de reconversió de la indústria tèxtil considerem —no pel seu contingut, davant el qual hem pres una posició negativa en relació amb alguns aspectes importants, sinó pel que fa referència a la rebaixa important de competències avui establertes a l'Estatut de Catalunya en mans de la Generalitat—..., que el Consell Executiu ha actuat tard, ha actuat malament, ha actuat amb retard.

És per aquestes raons que el primer punt de la moció del Grup Socialista demana que el Parlament aprovi la constatació de la manca de diligència del Consell Executiu pel que fa referència a la defensa plena de les competències establertes en l'Estatut d'Autonomia quant al desenvolupament i l'execució dels plans de reconversió establerts per l'Estat.

El segon aspecte de la moció socialista és el que fa referència a la necessitat, una vegada més, una vegada més, a la necessitat, senyores i senyors Diputats, que aquest Parlament torni a expressar la seva posició de defensa plena, de defensa real i eficaç de les competències de l'Estatut d'Autonomia en relació amb la legislació que va dictant avui l'Estat, pel que fa referència, precisament, a l'apartat 12.1.3, és a dir, a aquest aspecte de desenvolupament i execució dels plans de reconversió.

I l'hem de tornar a fer perquè considerem que el Consell Executiu, acceptant, a través de la seva aplicació amb un Decret i amb una Ordre, un procediment pel qual ningú —penso— des d'aquesta Cambra no pot dir que realment respecta aquesta competència de desplegament o de desenvolupament del que conté l'Estatut d'Autonomia. Ningú no pot dir seriosament, des d'aquesta Cambra, que el Consell Executiu amb el seu Decret, amb la seva Ordre, té competència de desplegament. Perquè és que no es podrà desplegar res. I avui considerem, els Socialistes, que la problemàtica que desenvolupa la reconversió del sector tèxtil és de tanta transcendència que, des de Catalunya, el Consell Executiu ha de prendre mesures per a poder desenvolupar un conjunt d'accions, un conjunt d'accions que facin possible que la sortida, avui, de la reconversió del sector tèxtil es faci amb el menys cost social possible. Es diu, dintre d'un objectiu del pla, que s'intentarà mantenir la taxa global d'ocupació. Si aquest és un objectiu dintre del procés de reconversió del tèxtil, el Consell Executiu té una responsabilitat important en el procés de desenvolupament d'a-

quest Decret. I pel que fa a coses concretes — *Diari Oficial de la Generalitat*—, a actuacions concretes, el Consell Executiu sembla que pugui o que vulgui defugir aquestes responsabilitats perquè és evident que no podrà desenvolupar una política que faci possible, avui, que aquest procés de reconversió garanteixi aquesta taxa ocupació global i que es mantingui a Catalunya.

L'últim aspecte, o el tercer punt de la moció socialista, és el que fa referència, d'una manera molt explícita, a la necessitat que hi hagi una participació en el procés de reconversió de les centrals sindicals i les organitzacions patronals. Que hi hagi una participació perquè és evident que el Consell Executiu, des d'unes determinades posicions, des d'unes determinades Conselleries, des d'unes determinades posicions polítiques en aquest Parlament, va anunciant continuament la seva voluntat de trobar una política de concertació social a Catalunya; la seva voluntat de produir un procés en què les parts socials es trobin en un procés d'institucionalització mitjançant el qual el diàleg sigui l'instrument adequat per a donar sortida a la greu problemàtica en què es troben avui milers de treballadors en la societat catalana: el problema de l'atur, el problema de la reestructuració.

Des de la Presidència de la Generalitat, senyores i senyors Diputats, s'ha demanat a les parts socials la constitució d'una Comissió d'Aplicació, d'una Comissió d'Aplicació i Seguiment. I aquest Parlament ho ha aprovat, així mateix, per tal de seguir, en aquest cas, i aplicar a Catalunya, uns determinats acords produïts al conjunt de l'Estat.

Avui, segurament, en una votació que efectuarem *a posteriori* per les diferents esmenes que s'han presentat, ens trobarem, sortosament, amb el fet que segurament, la votació serà negativa a aquesta sol·licitud que, des de Catalunya, es faci una comissió per tal d'aplicar, per tal de controlar i seguir el pla de reconversió de la indústria tèxtil. Una comissió tripartida, amb participació de centrals sindicals, amb la participació d'organitzacions patronals, amb la participació de l'Administració, la qual és evident que comportaria, des del nostre punt de vista, una major eficàcia en l'aplicació d'aquest pla. Vostès saben com s'està aplicant aquest Pla a Catalunya. Les empreses, d'una en una o a nivell de subsectors, han de sol·licitar un expedient d'acolliment al Pla. Avui, qui garanteix a Catalunya que aquest procés de reconversió aconsegueixi aquesta taxa positiva de manteniment dels llocs de treball global a la indústria tèxtil. Com s'aconsegueix això? Segurament amb la participació de la Comissió Executiva a Madrid? Segurament.

A Madrid resoldran, en la Comissió Executiva, el problema que tenim plantejat els treballadors, el 65% dels treballadors de la indústria tèxtil a Catalunya. I a Catalunya no es podrà desenvolupar, no es podrà aplicar. Les centrals sindicals, la patronal no podrà participar en l'aplicació i el seguiment d'aquest procés de reconversió. Després demanem política de concertació, després demanem que es faci una Comissió d'Aplicació a Catalunya. Quant al tema important, òbviament important, del sector de reconversió de la indústria tèxtil, senyores i senyors Diputats, segurament per la votació que es produirà, no podrem aprovar aquesta Comissió, és a dir, no podrem aprovar que les centrals sindicals, que les organitzacions patronals puguin participar en aquesta aplicació i seguiment.

Finalment, es podrà dir, o es podria dir, que, des de la iniciativa de l'autonomia de les parts, des de la iniciativa de les organitzacions patronals i les organitzacions empresarials, és des d'on s'ha de crear o s'ha de proposar aquesta Comissió.

Només voldria recordar que, ja el Decret de Reconversió, els Annexos al Decret de Reconversió preveuen precisament aquesta Comissió de Seguiment. És a dir, les parts han de dir sí a una comissió de seguiment. Voldria recordar també que les forces socials, les centrals sindicals ja estan demanant — els mitjans de comunicació ho estan dient, ho demanen — la necessitat que el Consell Executiu es pronunciï sobre com es farà aquesta aplicació a Catalunya, perquè s'estan produint enormes i greus problemes i vostès, alguns Diputats d'aquesta Cambra, coneixen perfectament bé quins són aquests problemes.

Per aquest conjunt de raons, perquè ja s'han pronunciat les parts en relació amb la necessitat d'aquesta Comissió de Seguiment, per la necessitat que el Consell Executiu no defugui de les seves responsabilitats i promogui i proposi a les parts la necessitat de constitució d'aquesta Comissió, els demano la votació afirmativa als tres punts de la moció que presenta el Grup Socialista.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Han presentat esmenes a aquesta moció els Grups parlamentaris de Convergència i Unió i de Centristes.

Per a defensar la seva esmena, té la paraula, en nom del Grup parlamentari de Convergència i Unió, el Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, tots vostès saben perfectament que Catalunya ha estat una de les regions d'Europa més primerenques en la industrialització. Això explica, en part, el fet, —tristíssim—, que en aquests darrers anys hagin anat apareixent, hagin anat agreujant-se, una sèrie de mancances, de dèficits, de deficiències estructurals de l'aparell productiu del nostre país. I a nosaltres ens sembla, homes i dones enquadrats en un grup, en una filosofia política de base nacionalista, que aquesta preocupació per a nosaltres és prioritària, primordial. I sempre, aquí i fora d'aquesta Cambra, abans i després de l'actual situació política, em sembla que molts de nosaltres hem manifestat moltíssimes vegades aquesta preocupació.

Per no anar més enllà, recordaré que ja fa catorze mesos, en el debat sobre política econòmica, el tema de la reconversió va ser motiu central del programa del Comitè Executiu i fins i tot jo mateix, humilment, vaig tenir l'honor d'exposar a la Cambra, precisament, la problemàtica de la necessitat de la reconversió de la indústria tèxtil a casa nostra.

Per tant, trobem fins i tot, diria, sorprenent que algú pugui pensar que en un tema tan cabdal per a l'economia i per a la nostra nació, com és el dels dèficits estructurals de la nostra indústria, pugui ser objecte d'una manca de diligència, com es diu en la moció Socialista.

Bé, però anem als fets. Tan bon punt es va tenir informació que l'Administració central anava a elaborar un Pla de Reconversió del tèxtil, el Consell Executiu, des del Molt Honorable President fins al Conseller d'Indústria, passant per altres càrrecs — i en un nivell inferior, per càrrecs de direcció general —, vam fer moltíssimes gestions, contactes, pressions, prop de l'Administració perquè aquest Pla, l'elaboració del qual correspon estatutàriament i constitucionalment a l'Administració central respectés les competències del nostre Estatut i fos positiu, fes viable la reconversió d'aquesta activitat tan important per a nosaltres perquè, com sabem, la indústria tèxtil, durant més d'un segle, ha estat el motor econòmic de Catalunya i, encara, avui dia, és la segona activitat industrial del país. A tall

d'exemple podria dir que el President de la Generalitat va provocar, en dues ocasions, una entrevista, llargues entrevistes, amb el senyor Ministre d'Indústria, en les quals insistí en aquest tema: el tema de fer un Pla que realment servís per a la reconversió de la nostra indústria i que, al mateix temps, respectés plenament les competències estatutàries.

Per no allargar-me, i donat que en el punt primer de la moció que presenta a l'aprovació d'aquesta Cambra el Grup Socialista es fa referència a l'incompliment del que aquesta Cambra, i amb el nostre suport, va aprovar el dia 29 de juny, esmentaré que el dia 8 de juliol, o sia pràcticament de manera immediata, després, quan formalment el senyor Conseller d'Indústria va rebre la notificació de l'aprovació d'aquesta resolució, va trametre un escrit, un document formal, oficial, al senyor Ministre d'Indústria, i aquest escrit, amb el número de sortida 3.044, reflecteix tota aquesta preocupació de la Cambra, que és la nostra i que ha estat sempre la nostra, i del qual —per tal d'ésser breu— em limitaré a llegir el primer paràgraf perquè fa referència precisament a aquesta resolució, l'incompliment del qual es posava de manifest en aquest punt de la moció.

Aquest escrit comença dient: «El Parlamento de Catalunya, en sesión plenaria, aprobó el pasado día 29 de Junio una resolución por la que se insta al Consejo Ejecutivo de la Generalidad para que desarrolle las gestiones necesarias con el fin de hacer efectiva la competencia sobre desarrollo y ejecución en Cataluña de los planes establecidos por el Estado para la reestructuración de sectores industriales.» I aleshores, l'escrit continua invocant i donant raons a favor d'aquesta resolució. El fet és que, al cap d'un temps — el 10 de setembre —, el *Butlletí Oficial de l'Estat*, com ja s'ha dit, va publicar un Decret, datat el 3 d'agost, en virtut del qual s'aprovava el Pla de Reconversió de la Indústria Tèxtil. I aleshores constatem que en els articles 8, 9 i 10 no es té en compte — o no es té prou en compte, al nostre criteri —, el respecte d'aquestes competències estatutàries, perquè, per exemple, es designa una Comissió Executiva per a aplicar i desenvolupar la reconversió, Comissió Executiva que és composta exclusivament per funcionaris de l'Administració central.

Quina és la rèplica immediata del Consell Executiu? El 21 de setembre, o sigui, onze dies després de la publicació, el Consell Executiu adopta un Decret — el 345 —, publicat en el *Diari Oficial de la Generalitat*, evidentment, en el qual s'assumeixen totes les competències de desenvolupament i d'execució del Pla de Reestructuració, de Reconversió Tèxtil, d'acord amb l'Estatut, i es designa una altra Comissió Executiva contradictòria, paral·lela a la Comissió creada pel Decret de Madrid. Per tant, aquí es planteja un conflicte, precisament en defensa de les competències estatutàries. I després d'això, com també ha citat el meu il·lustre contradictor, el diputat senyor García, apareix una Ordre Ministerial del 6 d'octubre que es limita a desenvolupar inicialment el tema, ben concret però necessari, de la tramitació del procediment de presentació. Entre parèntesis diré que, a hores d'ara, a nivell estatal, aquesta Ordre no ha aparegut. Per tant, en pura tècnica jurídica, només a Catalunya, en aquests moments, es poden presentar i tramitar plans de reconversió del tèxtil. D'aquí podeu veure, doncs, si té fonament aquesta manca de diligència. Però és que no és això, i ara crec que ve l'argument definitiu en contra d'aquesta manca de diligència, que és el fet que, davant d'aquest conflicte entre les dues potestats públiques — la central i la catalana —, i després d'unes gestions, unes negociacions, que moltes vegades ha semblat que estaven a punt d'arribar a un acord, en vista que no hi havia un acord formal i

definitiu, i comptant amb la peremptorieta dels terminis processals, el Consell Executiu, tal com ja va informar l'Honorable Conseller d'Indústria, el dia 5 del mes que som va prendre un acord que és el màxim acord en el terreny jurídic que es pot prendre per a defensar aquest manteniment, aquest respecte de les competències estatutàries en les qüestions de reconversió industrial. També, per no allargar-me, em limitaré a llegir —és un document prou conegut, i si alguna senyora o senyor Diputat no el coneixen, el podem brindar—, em limitaré a llegir els dos paràgrafs inicials i la resolució final, perquè em sembla que és l'essència de l'escrit. Aquest escrit, adreçat al President del Govern, diu: «Excelentísimo señor: Tengo el honor de poner en conocimiento de V.E. que el Consejo Ejecutivo de la Generalitat de Catalunya, en la reunión celebrada el día 5 de Noviembre de 1981, ha adoptado el acuerdo de dirigir a V.E. el presente requerimiento de incompetencia, de conformidad con lo establecido en el artículo 63 de la Ley 2/1979, de 3 de Octubre, del Tribunal Constitucional

»El Consejo Ejecutivo de la Generalitat considera que el Gobierno del Estado ha incurrido en incompetencia al dictar el Real Decreto —el Decret aquest de Reconversió Tèxtil— por cuanto regula extremos que vulneran la competencia de esta Comunidad Autónoma, en virtud de lo que dispone el Estatuto de Autonomía de Cataluña.»

I finalment es diu: «Por consiguiente, el Gobierno de la Generalitat de Cataluña requiere al Gobierno del Estado a que se adopte la siguiente disposición: derogar los artículos 8, 9 y 10 del Real Decreto 2010/81, de 3 de Agosto, sobre medidas de reconversión del sector textil», que són els articles que fan referència a les competències d'execució i desplegament de la reconversió.

»Cúmpleme, por último, manifestar a V.E. que el Consejo Ejecutivo, en la misma reunión del día 5 de Noviembre de 1981, ha adoptado también el acuerdo de plantear ante el Tribunal Constitucional conflicto positivo de competencia para el caso de que el Gobierno del Estado no atienda a los extremos a que se le contrae el presente requerimiento.»

Amb aquesta argumentació em sembla ben evident que no té cap possibilitat de viabilitat aquesta proposta, aquest punt primer de la proposta de moció del Grup Socialista, i per això el nostre Grup ha presentat una esmena de supressió a la totalitat d'aquest punt.

Passem al punt següent. Del punt següent voldria destacar que, en la idea central que conté, estem plenament d'acord amb la proposta que ens fa el Grup Socialista. I m'explicaré. Perquè en aquest punt, després d'una ambigüitat inicial —i per això ja anticipo, i vostès potser coneixeran, que també he presentat una esmena aquí de modificació—, es diu que «cal fer real i efectiva la competència estatutària de la Generalitat sobre el desenvolupament i execució a Catalunya dels plans de reconversió dels sectors industrials». Si les senyores i els senyors Diputats rellegeixen una vegada més l'article 12.1.3 de l'Estatut d'Autonomia veuran que allà es parla, no de reconversió, sinó de reestructuració. I això no és una diferència semàntica, sinó que és un diferència que respon a filosofies diverses de l'Administració central quant a temes industrials. Realment, quan es va elaborar l'Estatut d'Autonomia, només es coneixia la reestructuració industrial, que consistia en uns plans de supressió d'empreses marginals, trinxament, aferallament, de la maquinària i rescissió de contractes de treball del personal afectat. En canvi, posteriorment, en aquest Decret de 5 de juny, del qual ens parlava l'il·lustre senyor Lluís García, la filosofia es canvia, i aleshores l'Administració, a través de l'expressió «reconversió», vol indicar plans, me-

asures, que ajudin a promoure, a fer més viables, a enfortir les empreses ja existents; no a suprimir les marginals, que es consideren suprimides, sinó a millorar les estructures, i per això, aquí —i fent una mica de parèntesi, m'agradaria poder arribar a la conclusió que aquestes resistències que hem trobat en l'Administració central per a fer efectives aquestes competències obeeixen, en aquest fet—, aquí es plantegen una sèrie de problemes tècnics, tècnics per la raó següent: perquè moltes d'aquestes mesures contemplades pel Pla de Reconversió i pel Decret-Llei general de reconversió industrial es basen en mesures d'ordre fiscal, d'ordre creditici, d'ordre de Seguretat Social, que com saben les senyores i els senyors Diputats, en molts casos, totalment o parcialment, no són competència de la Generalitat de Catalunya, i això pot comportar problemes d'encaix.

Per no estendre'm enumeraré només, i amb això copsaran perfectament on és el tema que el Pla de Reconversió Tèxtil preveu, per exemple, bonificació de l'aranzel de duanes i l'impost compensador de gravàmens interiors a la importació de maquinària; la llibertat d'amortització comptable de les inversions; deduccions al tipus del 15% de l'impost de societats en aquestes inversions; deduccions dels valors d'adquisició de la maquinària destruïda en l'impost de societats o en l'impost general sobre la renda, si es tracta d'empresaris individuals; preveu ajornaments impositius dels impostos deguts i no satisfets; l'adequació de la llicència fiscal, de la tarifa de llicència fiscal; preveu crèdit oficial, a càrrec del banc o els bancs de crèdit oficial; l'aval de l'ICO, de l'Institut de Crèdit Oficial; subvencions a càrrec a fons públics de l'Estat fins al 20 o 30%, segons circumstàncies, a les inversions que es facin; ajudes del CERET i de l'INPI, que són organismes dependents del Ministeri d'Indústria; aportacions a càrrec del Pressupost de l'Estat per a esmenar inversions realitzades ja i que comporten una pèrdua d'estabilitat financera a les empreses; ajornament de les quotes patronals a la Seguretat Social no satisfetes, etc. I fins i tot, per acabar, quart punt, ens trobem que hi ha competències que sí que tenim. I aquí ens trobem amb un altre tema, que si bé en tenim la competència, que és, al terreny laboral, l'execució de la legislació, ens trobem que no tenim el traspàs del servei. Aquest és el cas de la regulació d'ocupació que hom coneix molt bé, tots vostès, i, en especial, el nostre senyor Conseller de Treball. I aleshores el Pla de Reconversió preveu unes tècniques, unes figures jurídiques noves, tant en contingut com en procediment quant a regulació de treball, a través de la declaració d'indústria a temporada, que fa que les empreses tèxtils podran, periòdicament, interrompre, al llarg de cada exercici, la seva activitat, o bé les declaracions fetes pels Plans de Reconversió de l'existència d'un desajustament d'oferta i demanda.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Diputat, hauria d'acabar.

El Sr. ESCUDÉ: Gràcies, senyor President. Bé, per aquests motius, nosaltres, si bé trobem bona la idea central aquesta, ens sembla descobrir una certa ambigüitat de tipus blasmatòric en l'inici, i per això hem presentat una esmena de modificació, en el sentit que es continuï adoptant allò que s'adopti perquè, com hem vist abans, s'han pres moltes mesures en aquest sentit.

Finalment, en el tercer punt, només tinc temps per a dir, de bell antuvi, que la proposta socialista és un xic incoherent —en el terreny jurídic, estrictament— perquè cita, com a base d'aquesta participació, seguiment i control el Reial Decret i aquests acords marc entre empresaris i treballadors. Si veiem aquestes disposicions veurem que ni parlen d'aplicació ni parlen de control.

D'altra banda, també hi ha una certa incoherència o inviabilitat, en el fons, perquè, què passarà si dintre dels trenta dies no es posen d'acord els empresaris i les centrals sindicals? ¿o es posen d'acord més tard? ¿o es posen d'acord amb una altra cosa?

Bé, per acabar, la nostra motivació bàsica de presentar també, com hauran vist, una esmena de supressió en aquest punt, es basa, com ha insinuat en la rèplica inicial el Diputat senyor García, en el nostre pensament de llibertat i autonomia de les forces socials. Si les forces socials, empresaris i treballadors, han cregut oportú, potser en virtut d'aquests criteris, d'aquests problemes tècnics que hem vist, de pactar entre ells, exclusivament entre ells, perquè l'Estat només ha donat la benedicció i ha publicat... com a informe de l'IMAC en el *Butlletí Oficial de l'Estat*, fer un seguiment a nivell estatal, nosaltres entenem que no hi hem d'entrar. El dia que, a nivell de Catalunya, o d'una comarca o una regió de Catalunya, les forces socials es posin d'acord, el nostre Consell Executiu no tindrà, evidentment, cap inconvenient a donar suport i participar en aquesta tasca, això sí, de seguiment, i no pas d'altra cosa.

Per aquest motiu nosaltres hem presentat una tercera esmena de supressió a aquesta moció. I coneixent la presentació d'una esmena del Grup Centrista, que, en definitiva, va en la mateixa línia, perquè suprimeix tota aquesta referència i crea una altra figura, nosaltres ja manifestem des d'aquí que si el Grup Socialista s'avingués a acollir aquesta petició, per part nostra no hi hauria, com és de suposar, el més petit inconvenient per a tenir informada la Cambra trimestralment.

Moltes gràcies, senyor President. Gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Grup Centrista té la paraula el Diputat senyor Pedrós.

El Sr. PEDRÓS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, l'illustre senyor Diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula ha fet una explicació molt extensa de tota la temàtica, i jo intentaré fer-la, realment, més breu, i dir que, és clar, el tema del procés de la reconversió del tèxtil és un conjunt de coses modernes, on apareixen paraules realment agradables. Estem parlant un altre cop en aquest país de millora de productivitat, de possibilitat de mirar endavant. Tota la reconversió del tèxtil i els altres sectors que ja estan en vies de reconversió realment signifiquen un esforç que fa tot el col·lectiu espanyol per resoldre els problemes de determinats sectors industrials clau de cara a guanyar productivitat, de cara a actuar amb polítiques d'oferta. Aquest és el problema davant del qual ens trobem, i és clar que aquest és un tema que planteja, jo diria, dificultats de competències per novetat de concepció dels termes —i ja s'ha dit—, i perquè el conjunt d'avantatges que inclouen cada un dels plans de reconversió afecten la totalitat del territori espanyol. Aquí és cert que la concentració de la indústria tèxtil a Catalunya és important, però això de vegades ens fa exagerar a nosaltres quina és la importància econòmica dins del concert espanyol, del tèxtil a Catalunya.

Nosaltres, senzillament, hem fet una esmena que, és clar, davant de la possibilitat que més endavant, que creiem, des de la nostra posició, no prou satisfactori, el paràgraf 3 de la moció que ha presentat el Grup parlamentari del Partit Socialista, ens hem vist obligats —i jo comentaré després aquest paràgraf 3 de la moció del Partit Socialista—, ens hem vist obligats, davant del risc que això no prosperés, a demanar un procés regular, periòdic, d'informació a aquest Parlament, perquè creiem, realment, que no podem estar al marge de saber què succeeix. A mi em preocupa perquè, d'una banda, i nosaltres ens varem preocupar molt de fer contactes, d'endegar reunions, d'ende-

gar la posada en marxa i acabar d'incentivar el màxim d'interès del Govern central, i vàrem fer moltes actuacions en aquest terreny, però estem potser pensant una mica que podria ser que avui s'haguessin aprovat els tres primers plans, que podria ser que els tres primers plans haguessin estat presentats per empreses amb domicili social a Catalunya, però també podria ser que, potser, el requeriment en vies de recurs de competència, estropelli o impedeixi la continuació i l'eficàcia per raó d'urgència i per la pressa de posada en marxa de tot el Pla de Reconversió. Aquest és un risc que ens preocupa, i aquest és un risc que ha fet que nosaltres estudiéssim la moció amb molta cura.

Jo no voldria ara cansar els senyors del Parlament de Catalunya, els senyors Diputats, però sí dir que a nosaltres no ens sembla bé el tercer paràgraf, i intentarem especificar-ho. Aquí se'ns demana que, en el termini de trenta dies, el Consell Executiu creï una comissió per a l'aplicació, seguiment i control a Catalunya del Reial Decret 2010/1981, del 3 d'agost, de reconversió del tèxtil. Es demana l'aplicació, seguiment i control. Bé, realment, i nosaltres hem estat dubtant de quin era el contingut de la nostra esmena, i acaba només fent una informació a través de la Comissió Interdepartamental que ja va crear, creiem que de pressa i amb bastant diligència, la Conselleria d'Indústria i Energia. Perquè, és clar, aquí surten tres coses. És clar que l'aplicació, d'alguna manera, fent la Comissió per a l'aplicació ja és competència que s'ha donat des del Consell Executiu a la Comissió Executiva que hi ha feta des de Catalunya. Per aquesta raó nosaltres creiem que no necessitàvem la Comissió. Em salto el seguiment, i ja hi tornaré.

També és clar que dins de l'article 11 —sortosament aquest veig, he sentit que no està impugnat—, sortosament l'article 11 del Reial Decret esmentat està oferint la possibilitat que la Generalitat hi participi, perquè totes les Comunitats autònomes on hi hagi més del 10% del cens industrials en el Pla de Reconversió... i és clar que aquí, que estem per sobre del 10% en tot el sector, i en tots i cada un dels subsectors del tèxtil, ja tindrem aquesta Comissió de control amb participació de la Generalitat, ja la tenim, en el marc del que és la Comissió de control a nivell de tot l'Estat.

Respecte al seguiment, és clar, el seguiment no apareix al Reial Decret, el seguiment sí que apareix en una Comissió on participen, també, les forces sindicals i les forces patronals, en els acords de reconversió del tèxtil. Realment el nostre dubte anava entre l'esmena que hem fet i plantejar la creació d'una comissió o una subcomissió que s'ocupés exclusivament del seguiment, paral·lelament a la que ja existeix a nivell d'Estat, però, en definitiva, creiem que ja queda entre l'aplicació i el control, i en la participació dins del seguiment que les forces econòmiques o les forces sindicals tenen aquí dins, hi haurà, segur, ja hi ha, una important participació de gent de Catalunya. Per aquesta raó creiem que aquest tercer paràgraf de la moció del Grup parlamentari del Partit Socialista mereixia una esmena de l'estil de la que nosaltres hem plantejat, que diu: «La Comissió interdepartamental designada pel Consell Executiu amb referència al Pla de Reconversió del sector tèxtil, comuniqui trimestralment a aquest Parlament la situació i valoració del seu treball.»

I no volem res més que prosperi, —com totes les esmenes que qualsevol Grup presenta també en el cas del Grup Centrista—, que prosperi aquesta esmena amb substitució completa del paràgraf 3 de la moció presentada pel Grup Socialista.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun dels Grups no esmenants desitja intervenir en el debat? (Pausa) Llavors, no havent-hi noves

intervencions (Pausa) El senyor Lucchetti té la paraula.

El Sr. LUCCHETTI: Senyores Diputades, senyors Diputats, aquest és un tema que ha vingut moltes vegades a aquesta Cambra, però nosaltres pensem que no per parlar-ne moltes vegades aquest és un tema que es resolgui, que es concreti, que es tiri endavant a la pràctica, no en el *Diari Oficial de la Generalitat*, sinó amb qüestions concretes. I que cada vegada que el tractem aquí, jo haig de confesar que tinc la impressió que, cada vegada que en parlem aquí, alguns em diran que adoptem, que fem plantejaments més realistes. Jo crec que el que fem cada vegada són plantejaments més modestos davant el tema. Hem anat redefinint el que és el consell de reconversió de sectors industrials, l'hem anat redefinint aquí cada vegada, baixant-ne les possibilitats, i tot i amb això estem encara com estàvem en el començament respecte a un tema que tothom, tothom, tots diem que és molt important, però en el qual no avancem.

A nosaltres ens sembla —i m'agradaria explicar-ne la nostra valoració— que aquí hi ha dos problemes essencials. Un és el problema que aquí apareixia, el problema de competències, un problema jurídic, un problema d'atribucions i aquí, efectivament, hi ha una polèmica en la qual aquest requeriment encara és un element important que en aquest moment està sobre la taula i que vol dir que el Consell Executiu, en aquest sentit, està prenent una posició davant d'això. Però a nosaltres ens sembla que hi ha una altra qüestió de fons: que si no diem el que pensem potser no en treurem l'aigua clara.

Un procés de reconversió industrial —i ho hem dit aquí moltes vegades— necessita l'acord de les parts, i em sembla que també ho reconeixia i ho deia amb molta claredat aquí el senyor Escudé, amb molta claredat. Aquí hi ha una part que no vol jugar amb això, hi ha una part que no està —i em refereixo ara al Fomento del Trabajo, em refereixo a la patronal—, que no està disposada a discutir, aquí, a Catalunya, uns acords sobre la reconversió industrial i aquest és el problema amb què ens trobem, aquest és el problema de fons que trobem aquí. I, és clar, nosaltres tenim la sospita —i ho diem amb molta modèstia i expressem simplement un sentiment que tenim, una opinió que tenim— que aquí el Consell Executiu està pagant també, i ho demostra amb la seva inhibició davant el tema, està pagant un preu pel suport a la seva campanya electoral que va fer el Fomento del Trabajo, i aquesta és la nostra impressió de tot això. Aquest és un tema que crema, senyores Diputades i senyors Diputats, és un tema que crema, és un tema important i el Consell Executiu nosaltres creiem que fuig d'abordar aquest tema, que fuig d'abordar aquest tema per aquestes raons que a nosaltres ens semblen que són en el fons de tot això.

I el tema de la reconversió industrial en aquest moment és un tema crucial, perquè si no, senyores Diputades i senyors Diputats, ja es pot anar signant on sigui, on sigui, però amb repercussions que haurien de ser molt importants aquí a Catalunya, acords sobre l'ocupació, com els dits de l'«Acuerdo Nacional de Empleo». Ja podem anar signant o pot anar signant qui vulgui aquests acords, que si la patronal no juga, i des d'aquí, des del Consell Executiu no es té força per a fer-la jugar o no es té la voluntat de fer-la jugar, no en sortirem i aquests acords d'ocupació es quedaran, únicament, en declaracions de principis.

I aquest és el tema més important, perquè no es pot dir seriósament que es té voluntat de lluitar contra l'atur, si no s'aborden aquestes qüestions i ho hem dit aquí tantes vegades que, per no fer-me pesat, no vull seguir insistint en això. És per tot això que nosaltres creiem que el nostre Grup no té altra opció

que votar favorablement la proposta que ha fet el Grup Socialista.

El Sr. PRESIDENT: Pel Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula el Diputat senyor Casanovas.

El Sr. CASANOVAS: Senyor President, senyories. Referent a la moció que ens ocupa, el nostre Grup, Esquerra Republicana de Catalunya, no creu que puguem titllar el Consell Executiu d'incompliment de la tercera resolució de les que s'aproven en aquest Parlament, amb data del 29 de juny d'enguany. Si bé amb una certa lentitud, és veritat, que l'Honorable senyor Conseller intentà justificar amb la resposta que sobre la interpellació ens oferí en la sessió de la setmana passada, hem de constatar que ha estat presentat un requeriment d'incompetència als articles 8, 9 i 10, del Decret 2010, del 3 d'agost, que el Govern de l'Estat elaborà sobre el tema que ens ocupa. Així com també cal notar que el Govern de la Generalitat va crear pel seu compte una comissió executiva, amb la finalitat de tramitar amb la màxima celeritat els expedients que anés rebent.

Així, anunciem que, consegüents amb aquest plantejament, votarem en contra d'aquest primer punt de la moció.

Pel que fa al segon punt, i davant la importància que tenen per a la nostra indústria aquests plans de reconversió establerts per l'Estat, el votarem favorablement si s'hi admet la inclusió del mot «continui», tal com fa constar el Grup de Convergència i Unió en la seva esmena, perquè, com hem dit, no creiem que no s'hagi fet res; s'ha fet, si bé bastant parsimoniosament i potser no s'ha fet tant com s'hauria pogut fer, però s'ha fet.

Tocant al tercer i últim punt de la moció, ens han convençut els arguments del senyor Escudé en la defensa de la seva esmena de supressió, i creiem que no és bo crear expectatives sobre la constitució d'una comissió per a l'aplicació, el seguiment i el control d'una reconversió de la indústria, sense saber si les centrals sindicals i les organitzacions patronals tenen la voluntat de posar-se d'acord. Nosaltres desitgem que aquesta Comissió sigui una realitat, prenem nota de la bona disposició de la Conselleria a participar-hi, si les dues parts es posen d'acord en prendre-hi part, i desitgem que els sindicats i les patronals, lliurement, ho decideixin. En conseqüència, anunciem ja des d'ara, que votarem en contra d'aquest darrer punt.

I, per acabar, si l'esmena dels Centristes de Catalunya és acceptada pel senyor Lluís García, no tenim inconvenient d'anunciar que la votarem favorablement.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El senyor García té la paraula per a manifestar la seva decisió respecte a les esmenes presentades.

El Sr. GARCÍA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, per tal de definir quina és la posició del Grup Socialista en relació amb les esmenes presentades, començaré per l'ordre de la presentació, amb la supressió de l'esmena que planteja el punt número 1, del Grup de Convergència i Unió.

Aquesta esmena de supressió, nosaltres no la podem acceptar perquè és evident que aquí es plantegen dos problemes: primer problema, si la nostra proposta és que el Consell Executiu no ha actuat amb la suficient diligència; o amb manca de diligència, i és evident en tot el procés, des del Decret de 5 de juny, fins al fet concret del Decret de reconversió de la indústria tèxtil, el Consell Executiu, pel que fa a la resolució del Parlament, que vetlla per la plena competència de la Generalitat davant el procés de desenvolupament i execució, nosaltres considerem que no ha estat diligent amb la reserva, amb fer eficaç i real aquesta plena competència.

Les raons que ha presentat un recurs diuen d'incompetèn-

cia, s'ha presentat molt tard, s'ha presentat segurament l'últim dia que que donava possibilitats la llei i, aleshores, algú podria pensar que també és com a conseqüència del debat que estem tenint avui. No dic que ho pensi jo.

Pel que fa a l'apartat, l'esmena número 2 de Convergència, que l'únic a què fa referència és a treure el mot «novament», nosaltres hem de dir que és evident que és «novament», perquè el Parlament aquest ja ha aprovat reiteradament diferents propostes de resolució que fan referència a la plena defensa de l'Estatut d'Autonomia pel que fa a les competències de desenvolupament i execució. Aleshores, és evident que és «novament» i els senyors Diputats del Grup de Convergència i Unió supprimeixen el mot «novament» quan és una realitat, perquè si llegim les resolucions del Parlament l'hi trobem.

Pel que fa a la supressió, també de Convergència i Unió, a l'apartat tercer tampoc no la puc acceptar perquè se'ns diu que l'autonomia de les parts, que són les parts les que han de considerar la necessitat de constituir aquesta comissió d'aplicació, de seguiment o de control, pel que fa referència al pla de reestructuració de la indústria tèxtil, la pren respecte..., Aquí el problema concret és si el Consell Executiu té decidida una política clara, precisa, concreta, en relació amb la necessitat que les centrals sindicals participin en el procés de reconversió, sí o no? Perquè és evident que el Parlament ha aprovat, amb els vots de Convergència i Unió, amb els vots del Govern, propostes com aquesta, si s'assolia aquesta concertació, el Consell Executiu proposarà a les parts negociadores la constitució d'una comissió de seguiment. Bé, el que estem definint és que el Consell Executiu ens digui si vol realment proposar a les parts la constitució d'aquesta comissió de seguiment, perquè la nostra moció diu, textualment «previ acord de les centrals sindicals i organitzacions patronals» i el que em temo, el que crec és que el Consell Executiu no té la intenció de proposar aquesta comissió de seguiment, no la té, a més, no solament per les raons dites pel representant del Grup comunista, sinó per raons òbvies, raons de fons, perquè sembla ser que el Consell Executiu, pel que fa a la participació de les centrals sindicals en el procés de reestructuració sembla ser que millor que no hi siguin.

S'ha anunciat, s'ha dit que les centrals sindicals no havien dit res al respecte a això, només un punt d'una carta adreçada avui per unes centrals sindicals a l'Honorable Conseller de Treball, que diu el següent: «en este encuentro —una petició— se trataría de estudiar las formas más operativas para la aplicación del plan de reconversión de la industria textil en Catalunya», en contra —ja sol·licitat—, en contra —ja realitzat— i que sembla ser que hi han hagut diferents converses respecte a la qüestió.

Pel que fa a l'esmena de modificació del Grup de Centristes, és clar, nosaltres no podem acceptar una esmena de modificació al punt tercer que és la constitució d'una comissió de seguiment, de control i d'aplicació del pla de reconversió, per una esmena que no entra en contradicció amb l'esmena nostra, demana una altra cosa. Si fos una esmena d'addició, senyors Diputats del Grup de Convergència i Unió, nosaltres estariem disposats a acceptar-la, però, és clar, una esmena de modificació —de Centristes de Catalunya, perdó—, una esmena de modificació del punt concret que fa referència a això, nosaltres no podem acceptar-la.

Per tot aquest conjunt de raons, nosaltres anunciem que no acceptem cap de les esmenes presentades pels Grups parlamentaris i sotmetem a votació el text íntegre de la nostra moció.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: El Diputat que ha presentat la moció acaba, doncs, d'indicar que no accepta cap de les esmenes presentades.

Passem, doncs, a votació el text inicial de la moció.

(El senyor Capdevila demana per parlar.)

El Sr. CAPDEVILA *(de l'escó estant)*: Senyor President, demanàriem votació separada de cada punt, si us plau.

El Sr. PRESIDENT: De cada punt; molt bé. Aleshores, passem a votació el text de la moció, votant separatament els punts 1, 2, i 3.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del punt primer, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

El punt primer de la moció ha estat rebutjat per 49 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar el punt segon.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el punt segon de la moció?

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

El punt segon de la moció ha estat aprovat per 62 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció.

Finalment anem a votar el punt tercer.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el punt tercer?

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

El punt tercer de la moció ha estat rebutjat per 51 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Senyores i senyors Diputats, donada l'hora que és, anem a suspendre la sessió, que es reprendrà demà al matí, a les onze.

Se suspèn la sessió.

(La sessió se suspèn a tres quarts i tres minuts de nou de la nit.)